

КОРЪЭНДЭГЕ
ДОГАЛАР

РЭҮФ ПӘҢЛЕВАН
МОТИФ ЙАЙЫНЛАРЫ

КОРЪӘНДӘГЕ ДОГАЛАР

Коръән Кәримдә ике йөзгә яқын дога рәвешендә бирелгән аятьләр бар. Бу аятьләрдәге догалар Аллаһка дога кылу, теләк һәм ихтыяжларны белдерү, Аның мәрхәмәт-шәфкатенә өметләнү, чакыру, эндәшү, гыйбадәт кылу, ярдәм сорау, хәлне аңлату, Аллаһның берлеген тану, мөрәжәгать һәм дөгъва итү мәгънәләрендә кулланыла. Бигрәк тә колның тәүбә итеп һәм ярлыкауны со-

рап Аллахка юнәлүе, Аңа үз теләкләрен белдереп, күпсанлы аять һәм догалар укуына бәйле. Әлеге аятьләрнең бер өлешендә кешеләрнең Аллахка дога кылулары әмер ителгән, догаларның ысуллары, укылыш кагыйдәләре һәм тәэсире китерелгән («Бакара» («Сыер») сүрәсе, 186 нчы аять; «Ниса» («Хатыннар») сүрәсе, 4 нче аять; «Йосыф» сүрәсе, 86 нчы аять). Кайбер аятьләрдә урыны һәм вакыты билгесез, рөхсәт ителмәгән догалар турында әйтелгән. Кайберләрендә исә ахирәт өчен борчылу белдерелгән догалар китерелгән. Аятьләрнең берничәсендә пәйгамбәрләрнең һәм башка изге һәм тугрылыклы кешеләрнең догалары бирелгән. Шуларның егерме берендә – Хәзрәти Мусаның, унжидесендә – Хәзрәти Ибраһимнең, уналтысында – Хәзрәти Гайсәнең, уникасендә – Хәзрәти Нухның, тугызында – Хәзрәти Зәкәрийянең догалары китерелгән. Бигрәк тә, Хәзрәти

Адәм, Хәзрәти Шогайб, Хәзрәти Йоныс, Хәзрәти Йосыф, Хәзрәти Әюб, Хәзрәти Лут һәм Хәзрәти Сөләйманның, Хәзрәти Мәръям ананың, Фиргавеннең хатыны, Фиргавенгә каршы чыккан сихерчеләр, Талутның гаскәрләре, фәрештәләр, бичаралар, мазлүмнәр (золым күргән кешеләр) кебек төркемнәрнең һәм аерым кешеләрнең догалары тасвирланган.

Коръән Кәримнең кайбер сүрә һәм аятләре үрнәк дога текстлары рәвешендә бирелгән. Болардан, мәсәлән, «Фатиха» сүрәсе, кыскача гына Аллаһ Тәгаләгә мактау әйтелгәннән соң, Аңа буйсыну һәм догадагы ихлас (самими-лек), кешеләрнең тугры юлга ирешергә теләкләре, тиңе булмаган ысулдагы сүзләр белән белдерелеп, барлык мөселманнарның иң күп укый торган догасына әверелде. «Бакара» сүрәсенен 201 нче аятендәге «Йә, Раббыбыз! Безгә дөньяда матур тормыш бир һәм ахирәттә дә матур тормыш бир һәм Жәһәннәм

утыннан безне сакла» дигэн сүзлэр «Фатиха» сүрәсеннән соң иң еш укыла торган догалардан санала.

Профессор Изутсу Коръәннең догага мөнәсәбәтен түбәндәгечә аңлаткан:

«Вәхи – Аллаһ белән кеше арасында югарыдан түбәнгә, ягъни Аллаһтан кешегә таба юнәлгән үзенчәлекле элемент, сөйләшү. Аллаһ үз сүзләрен кешеләргә юнәлдереп, пәйгамбәрләр аша тапшырган. Ләкин Аллаһ белән кеше арасындагы элеге мөнәсәбәт берьяклы гына булмый. Ягъни кеше бу аралашуда даими пассив калмыйча, кайвакыт Аллаһка юнәлгән сүзләрен беренче булып башлый. Кеше Аның белән сөйләшергә теләген белдерә. Шушы теләкнең нәтижәсендә барлыкка килгән вакыйга вәхигә охшый. Ләкин бу очракта әңгәмәнең юнәлеше астан өскә таба була. Бу сөйләшү дә, вәхи кебек үк, гадәттән тыш шартларда һәм үзенчәлекле рәвештә уза. Гадәттә, кеше

Аллаһка турыдан-туры мөрәжәгать итә алмый (???). Гадәти әңгәмәне булдыру өчен, ике тараф арасында онтологик тиндәшлек булырга тиеш. Бу – телнең төп принцибы. Әмма шушы принципны боза алучы бер очрак барлыкка килгәндә кеше Аллаһка мөрәжәгать итәргә мөмкин, Аның белән сөйләшү сәләтенә ия булып. Бу гадәттән тыш хәлдә кеше үзенең башын көндәлек хәлләрдән өстен тотат. Әлеге очракта кеше башы берәр киренке халәттә эшләү нәтижәсендә уйлау сәләтен бөтенләй югалтырга мөмкин. Бу дәрәжәгә житкән кеше Тәңрегә турыдан-туры мөрәжәгать итә ала. Әлеге очракта кеше инде гадәти хәлдәге кеше түгел. Кирмәни әйткәнчә, ул үзенең асылынан өстен булган барлыкка ирешә. Шулар рәвешле, гадәттән тыш хәл эчендә узган мондый мөрәжәгатьне дога дип атылар». (Изутсу, «Коръәндә Аллаһ һәм кеше», 182)

Кешене бу хәлгә китергән һәм

телнең бу рәвештә кулланылуын кулай иткән сәбәпләр төрле: Аллаһка карата тирән ярату хисе дә, тәкъвалык та, үлем куркынычы да булырга мөмкин. Коръәндә Аллаһка ышанмаган мөшрик гарәпләрнең дә берәр куркыныч янаганда эчкерсез рәвештә Аллаһ Тәгаләгә ялварганнары мәгълүм:

«Әгәр Аллаһка итәгать итмәгән динсез кешегә берәр катырак зарар кагылса, ятып яки утырып, яки басып Безгә дога кыладыр, кайчан Без аның зарар вә кайгысын бетерсәк, үзенә кагылган зарар өчен Безгә дога да кылмаган кеби булып, әүвәлге азгынлыгына төшә. Әнә шулай хак юлдан чыккан кешеләрнең кылган бозык эшләре үзләренә яхшы булып күренә». («Йоныс» сүрәсе, 12 нче аять)

«Төрле яктан дулкын килсә һәм чорнап алган дулкын һәлакәте килде дип белсәләр, шул вакыт алар Аллаһ диненә кайтып, ихлас Аллаһка дога кылырга тотыналар: «Йә, Рабби,

эгэр безне бу һәләкәттән коткарсаң, әлбәттә, нигъмәтләреңә шөкер кылу-чылардан булырбыз», – диләр». («Йоныс» сүрәсе, 22 нче аять)

Шунысы мәгълүм, бу рәвешле дога кылу кешене гадәти фикер йөртүдән аера, һәм ул гадәттән тыш очрақларда була. Чөнки кеше йөрәге гадәттән тыш очрақларда гадәти уй-фикерләрдән һәм дөнъяви мәшәкәтләрдән арына, сөйләгән теле рухи һәм бөөк үзенчәлеккә ия була. «Дога – йөрәкнең Аллаһ белән сөйләшүе». Бары тик кеше йөрәге генә гадәттән тыш очрақларда дога кылырга мөмкин. Алга таба бирелгән аять шул әйтелгән сүзләргә үрнәк булып тора:

«Әгәр сезгә Аллаһның каты газабы яки куркыныч кыямәт килгәндә үзегез Илаһ дип санаган мәхлуктан ярдәм сорарсызмы? Әлбәттә, бу эшне эшләмәячәксез. Сез куркыныч вакытларда Аллаһның үзенә түбәнчелек белән коллык күрсәтәсез һәм ярдәмне

дә Аллаһтан гына сорыйсыз». («Әнгам» сүрәсе, 40-41 нче аятьләр)

«Бу рухи киеренкелек берәз гына кимеп һәм һәр нәрсә бары тик узгучы бер вакыйга буларак юкка чыгып, даими һәм нигезле тәкъвалыкка әверелгәндә, ул вакытта дога ялвару, гыйбадәт рәвешенә керә». (Изутсу, 184)

«Расуллүллаһ әйт: «Әй, мөшрикләр, сез гыйбадәт иткән Аллаһтан башка нәрсәгә гыйбадәт кылудан миңа Аллаһ тарафыннан катгый тыелган», – дип». («Әнгам» сүрәсе, 56 нчы аять)

«Аллаһ ризалыгын теләп, көндөләр һәм кичләр Рәббыларына гыйбадәт кылган зәгыйфь яки фәкыйрь мөэминнәрне яныңнан кума!» («Әнгам» сүрәсе, 52 нче аять)

«Һәр мәчеттә йөзләрегезне кыйблага юнәлдереgez һәм динне Аллаһ ризалыгы өчен генә ихлас тотып, Аңа гына гыйбадәт кылыгыз!» – диде». («Әгърәф» сүрәсе, 29 нчы аять)

ПӘЙГАМБӘРЕБЕЗНЕҢ СӨННӘТЕНДӘ ДОГА

Пәйгамбәребез Мөхәммәд саләллаһу галәйһи вәссәламгә һәм аның тормышына күз салсак, доганың аның тормышындагы һәр мизгелендә очрый торган гамәл икәннен күрербез. Дога аның тормышында гадәти бер яшәү рәвешенә әйләнгән.

Хәзрәти Мөхәммәднең кайбер хәдисләрендә доганың әһәмияте аңлатылган:

«Дога – гыйбадәтнең үзе» (Тирмизи, Тәфсир: 16)

«Аллаһ катында догадан тыш ихтирамга лаек булырдай берни дә юк» (Тирмизи, Дәват: 1)

«Дога – гыйбадәтнең асылы?» (Тохфәту-л Ахвәзи: 9/311)

«Дога иңгән бәла-казалардан да,

инмэгэн бэхетсезлеклэрдэн дэ саклый. Аллахның коллары! Сызгэ кирэк булган дога кылудан туктамагыз». (Өт-Таж: 5/101)

«Һәлакәттән бары тик дога гына коткарырга мөмкин. Гомерне дэ бары тик хәерле гамәлләр генә озынайта ала». (Өт-Таж: 5/101)

«Кем куркыныч вакытларда һәм кыенлыкларга юлыкканда догасының Аллах тарафыннан кабул ителүен теләсә, тыныч-имин вакытта һәм муллыкта күп дога кылсын». (Тохфәту-л Ахвәзи: 9/324)

«Аллахның мәрхәмәтеннән теләгәнегезне сорагыз. Хакыйкәттә, Газиз һәм Жәлил булган Аллах үзеннән сораганны ярата. Гыйбадәтнең иң кыйммәтлесе ярлыкануны сорау». (Өт-Таж: 5/101)

«Хәзрәти Мөхәммәд саләллаһу гәләйһи вәссәлам әйткән: «Гөнаһлы нәрсәләрдән яки туганлыкка каршы дога кылудан тыш, Аллах үз догасын кабул

итмэгэн хэтта бер мөселман да юктыр жир йөзөндө. Аллах, һичшиксез, сораган кешене теләгенә ирештерер яки үзеннән шул яманлыкны кире чигерер», – дигән. Моңа каршы бер кеше: «Алайса без күп итеп дога кылайк», – дигән. Пәйгамбәребез Мөхәммәд саләллаһу галәйһи вәссәлам: «Аллаһның ярдәме чиксез», – дигән. (Өт-Таж: 5/100)

«Дога – мөселманның коралы, диннең терәге, күкләрнең һәм жирнең нуры». (Өт-Тәргыйб: 2/479)

«Дога кылуда гажиз булмагыз. Чөнки дога кылган затлар беркайчан да һәлак булмас». (Өт-Тәргыйб: 2/479)

«Кол: «Йә, Раббым! Йә, Раббым! Йә, Раббым!» дигән саен, Аллах Тәгалә аннан: «Колым! Ни телесең? Сора!» дип әйтер һәм сораганын бирер». (Өт-Тәргыйб: 2/448)

«Кем Миңа дога кылмаса, Мин аңа ачулы булырмын». (Фәйзу-л Кадир: 4/497)

Аятьләрдәге кебек, хәдисләрдә дә доганың фазыйләте, өстенлеге, кагыйдәләре, шартлары, кабул ителүе мөмкин булган һәм булмаган догалар, дога кылу өчен уңайлы вакыт, Хәзрәти Мөхәммәднең төрле урыннарда һәм вакытта, төрле хәлләрдә кылган үзенчәлекле догалары хақында мәгълүмат бирелгән. Ислам мәдәниятендә Коръән Кәримдә китерелгән дога аятьләре һәм хәдис чыганакларында бирелгән Пәйгамбәребез саләллаһу галәйһи вәссәламнең догалары белән бергә пәйгамбәрләргә һәм борынғы изгеләргә кагылышы булган дога текстлары «мәгьсүр догалар» дип атала. Догаларга бәйле рәвештә барлыкка килгән әдәбиятның жыентыкларга кертелгән иң әһәмиятле һәм иң күләмле бүлеген «мәгьсүр догалар» тәшкил итә.

ДОГА АЯТЬЛӘРЕ

Әлеге догаларны Аллаһ Тәгалә безгә Коръән Кәримдә өйрәткән. Болар пәйгамбәрләр һәм алар заманындагы кайбер мөселманнар кылган догалар. Алар Коръән Кәримдәге догалар булып санала. Биредә Коръәндә китерелгән догаларны, кем тарафыннан, кайчан һәм ни өчен кылганнарыннан чыгып, аерып бирдек. Иң бөек һәм иң әһәмиятле догалар түбәндәгеләр:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * مَالِكِ يَوْمِ
الدِّينِ * إِيَّاكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ * إِهْدِنَا الصِّرَاطَ
الْمُسْتَقِيمَ * صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ * غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

«Әлхәмдү лилләһи раббил гәәләмиин әр-рахмәәнир-раһиим, мәәлики йәүмиддин. Ийәәкә нәгьбүдү үә ийәәкә нәстәғиин. Индинә-с сыйрааталь мүстәкыйм, сыйрааталләзиинә әнгәмтә гәләйһим гайри-ль мәгьдууби гәләйһим үә лә-д даааллин. (Әмин)»

«Рәхимле, шәфкатьле Аллаһ исеме белән башлыым эшемне. Чын мактау гәләмнәрне, барлык мәхлуқларны тәрбияләүче Аллаһ Тәгаләгә тиешле. Аллаһ Тәгалә бу дөнъяда барча кешеләргә мәрхәмәтле, ягъни мөәминнәргә дә, кяферләргә дә нигъмәтләрен бирә, әмма Ахирәттә мөәмин бәндәләренә генә бирәчәк. Аллаһ Тәгалә гаделлек белән хөкем итүче, кыямәт көненең патшасыдыр. Әй, тәрбиячебез Аллаһ! Без Сиңа гына гыйбадәт кылабыз һәм һәр эшебездә Синнән генә ярдәм сорыйбыз. Әй, тәрбиячебез Аллаһ! Безне тугры юлга күндер! (Тугры юл – Коръән һәм Сөннәт юлы) Ул юлны Син әүвәлгеләргә ингам итеп бирдең, безне Синең ачуың төшкән вә адашкан кешеләрнең бидәгәт һәм заләләт юлыннан башка юлга күндер, ягъни Сине ачуландырмаган һәм хак юлдан адашмаган кешеләр юлына күндер! Әмин.» («Фатиха» сүрәсе, 1-7 нче аятьләр)

Хэзрэти Адәмнең белеменнән хайран калган фәрештэлэрнең догасы

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

«Сүбхәәнәкә ләә гильмә ләнәә илләә мәә
гәлләмтәнәә иннәкә әңтә-ль гәлиимү-ль хәкиим»

«Фәрештәләр әйттеләр: «Әй, һәр кимчелектән
пакь булган Раббыбыз! Бездә һич белем юк, мэгәр Син
белдергәнне генә беләбез, Син, әлбәттә, һәр нәрсәне
белүче, хикмәт белән эш кылучы». («Бакара» сүрәсе,
32 нче аять)

Хэзрэти Ибраһимнең Кәгъбә нигезе янында кылган догасы

Хэзрэти Ибраһим галәйһиссәлам
углы Исмәгыйль галәйһиссәлам белән
бергә Кәгъбәнең нигезләрен күтәргәндә
шушы доганы кылганнар:

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

«Раббәнәә тәкаббәл миннәә. Иннәкә әңтә-с сәмигү-ль гәлиим»

«Әй, Раббыбыз! Эшебезне кабул ит! Син ишетүче һәм күңелләрне белүче». («Бакара» сүрәсе, 127 нче аятъ)

Ибраһим галәйһиссәлам белән Исмагыйль галәйһиссәлам Кәгьбәне төзеп бетергәч кылган дога:

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ
وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ * رَبَّنَا
وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ط إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

«Раббәнәә үәжгәльнәә мүслимәйни ләкә үә миң зүррийәтинәә үммәтәм мүслимәтәл ләк. Үә әринәә мәнәәсикәнәә үә түб галәйнәәә иннәкә әңтә-т тәүүәбү-р рахиим. Раббәнәә үәбгәс фиһим расүүләм минһүм йәтлүү гәләйһим әәйәәтикә үә йүгәллимүһүмү-ль китәәбә үә-ль хикмәтә үә йүзәккиһим. Иннәкә әңтә-ль гәзиизү-ль хәкиим».

«Әй, Раббыбыз! Икебезне дә үзеңә итәгать итүче мөселманнардан кыл һәм нәселебездән дә мөселман булган жәмәгатьне насыйп ит һәм безгә хаж гамәлләрен өйрәт вә тәүбәләребезне кабул итеп гәнаһларыбызны гафу ит! Син, әлбәттә, тәүбәләрне кабул итүче, рәхимлесең. Әй, Раббыбыз! Бездән соң нәселебезгә үзләре арасыннан пәйгамбәр күндөр! Ул пәйгамбәр аларга Синәң китабыңны өйрәтер һәм Ислам диненең бөтен хөкемнәрен һәм аларны мөшриклектән, бидгать гамәлләрдән һәм хәрам нәжесләрдән пакьләр». («Бакара» сүрәсе, 128-129 нчы аятьләр)

**Ибраһим галәйһиссәлам белән
Исмәгыйль галәйһиссәламнең
дөнья һәм ахирәткә кагылышлы
догалары**

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

**«Раббәнәә әәтинәә фи-д дүнийәә хасәнәтәү үә
фи-л әәхыйрати хасәнәтәү үә кыйнәә гәзәәбә-н
нәәр».**

«Әй, Раббыбыз! Безгә дөнъяда матур тормыш бир һәм ахирәттә дә матур тормыш бир һәм Жәһәннәм утыннан безне сакла». («Әл-Бакара» сүрәсе, 201 нче аять)

Жалутка каршы чыккан мөселманнарның догасы

Зур сынаулар белән очрашканнан соң, Жалутның көчле урдасына каршы чыккан мөселман башчысы Талутның артта калган бер төркем гаскәрләренә каршы кылган догсы. Хәзрәти Давуд галәйһиссәлам дә Талут гаскәрләре арасында булган. Корьәндә әйтелгәнчә, Хәзрәти Давуд галәйһиссәлам Жалутны үтергән һәм Талутның урдасы жиңүгә ирешкән.

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَ ثَبِّتْ أَقْدَمَنَا وَ انصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ

«Раббәнәә әфригь гәләйнәә сабьрау үә сәббит әкьдәәмәнәә үәңсурнәә галә-ль кауми-ль кәәфириин»

«Әй, Раббыбыз! Безгә сабырлык, батырлык бир һәм аякларыбызны нык беркет һәм кяфер каумен жиңаргә ярдәм бир». («Әл-Бакара» сүрәсе, 250 нче аят)

Пәйгамбәрләр һәм тәкъва мөселманнары догасы

Әлеге доганы мөселманнар ястү намазыннан соң укый һәм тыңлый торган булганнар:

رَبَّنَا لَا تَوَاخِذْنَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا
كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا
طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا إِنَّكَ أَنْتَ
مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

«Раббәнәә ләә түәәхийзынәә ин нәсийнәә әү әхътәзнәә. Раббәнәә үә ләә тәхмил гәләйнәәә иһраә кәмәә хәмәлтәһү гәләл ләзинә миң каһьлинәә. Раббәнәә үә ләә түхәммилнәә мәә ләә таакатә ләнәә биһ. Үәгьфү гәннәә, үәгьфирләнәә, үәрхәмнәә. Әңтә мәүләәнәә фәңсурнә гәлә-ль кауми-ль кәәфириин».

«Йә Раббым! Онытып яисә ялгышып кылган гөнаһларыбыз өчен гафу кыл. Йә Раббым! Безгә бездән алдагыларга йөкләгән кебек авыр сынаулар бирмә. Йә Раббым! Көчөбез җитми торган кыенлыklarга юлыктырма. Безне гафу ит. Безгә мәрхәмәт-шәфкатеңне иңдер. Безне сакла. Син безнең хужабыз. Кяферләргә каршы торуда безгә ярдәм ит».

Туры юлдан тайпылмаган галимнәрнең догасы

Тирән гыйльми белемле һәм йөрәк-ләрәндә бернинди дә хилафлык булмаган галимнәр кылган дога:

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

«Раббәнәә ләә түзигь кулүүбәнәә багьдә из һәдәйтәнәә үә һәб ләнәә мил ләдүңкә рахмәһ. Иннәкә әңтә-л үәһһәәб»

«Әй, Раббыбыз! Безне тугры юлга күндәргәнәңнән соң күңәлләрәбезне дәрәсләктән

ялган якка авыштырма һәм шәфкать кылып,
безгә рәхмәтеңне бир! Әлбәттә, Син сорар та,
сорамыйча да бирүчесең». («Әл-Гыймран» сүрәсе,
8 нче аять)

Алга таба әлеге затларның догасы
шулай дәвам итә:

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ
الْمِيعَادَ

«Раббәнәә иннәкә жәәмигү-н нәәси лийәүмил
ләә райбә фиийһ. Инналлаһә ләә йүхълифү-л мийгәәд»

«Әй, Раббыбыз! Шиксез булачак кыямәт көнендә
барча кешеләрне хисап өчен бер урынга жыячаксың.
Аллаһ, әлбәттә, вәгъдәсенә хилафлык кылмый».
(«Әл-Гыймран» сүрәсе, 9 нчы аять)

Тәкъва мөселманнары догасы

رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

«Раббәнә иннәнә амәннә фәгъфир ләнә зунубәнә
вә кыйннә газабә-н нар».

«Жәннәтләргә кертеләчәк мөәминнәр әйтәләр:
«Әй, Раббыбыз! Без, әлбәттә, Сиңа һәм расулеңә
иман китердек. Безне ярлыка, гөнаһларыбызны
гафу ит һәм безне жәһәннәм утыннан сакла!» («Әл-
Гыймран» сүрәсе, 16 нчы аятъ)

Корьәндә Пәйгамбәребезгә укырга боерылган дога

«Фатиха» сүрәсендәге кебек, Аллаһ
Тәгалә пәйгамбәрләрнең теле белән
барлык мөселманнарның үтенеч-ялва-
руларын белдергән. Аллаһ Тәгалә боер-
ган:

«Расулем әйт:

اللَّهُمَّ مَا لِكَ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ
مَنْ تَشَاءُ ز وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ ط بِيَدِكَ الْخَيْرُ ط
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ * تُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوَلِّجُ
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ز وَتُخْرِجُ الْحَيَّ ز مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ
مِنَ الْحَيِّ ز وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

«Аллаһуммә мәәликә-л мүлки түәти-ль мүлкә
мәң тәшәә-ү үә тәңзигү-ль мүлкә миммән тәшәә-ү

үә түгиззү мәң тәшәә-ү үә түзиллү мәң тәшәә-ә.
Бийәдикә-ль хайр. Иннәкә гәләә күлли шәй иң ка-
диир. Түүлижү-л ләйлә фин нәһәәри үә түүлижү-н
нәһәәра фи-л ләйл. Үә түхърижү-ль хәййә минә-ль
мәййити үә түхърижү-ль мәййитә минә-ль хәйй. Үә
тәрзүкү мәң тәшәә-ү би гайри хисәәб».

*«Әй, Аллах, син барча байлыкның патшасы: Үзең
теләгән кешегә байлыкны бирәсең һәм Үзең теләгән
кешедән байлыкны аласың. Барча хәйрият Синең
кулында, шиксез, Синең һәр нәрсәгә көчең җитә. Син
кичне көнгә, көнне кичкә кертәсең, үлекне теректән
чыгарасың, һәм терекне үлектән чыгарасың, һәм
дә теләгән бәндәләрең хисапсыз ризык бирәсең».*
(«Гыймран» сурәсе, 26-27 нче аятьләр)

Хәзрәти Мәрьям тугач кылынган дога

إِنِّي أَعِيذُ بِكَ وَدُرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

**«Иннә әгузу бикә вә зуррийәтәһә минә-ш
шайтани-р раҗим».**

«Әй, Раббым! Бу баланы һәм аннан туачак ба-

лаларны рэхмәтеңнән сөрелгән шайтан явызлыгыннан Синең саклавыңа тапшырдым». («Гыймран» сүрәсе, 36 нчы аять)

Хәзрәти Зәкәрийянең бала сорап кылган догасы

Зәкәрийя галәйһиссәлам Аллах Тәгаләдән саф нәсел сораган:

هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ رَبِّ

«Рабби һәб лии мил ләдүңкә зүррийәтәң таййибәһ. Иннәкә сәмиигү-дүгәә-ә»

«Әй, Раббым, рэхмәтеңнән миңа бер бала бир! Шиксез, син минем догамны ишетәсең». («Гыймран» сүрәсе, 38 нче аять)

Хәвариләр (Гайсә пәйгамбәрнең шәкертләре) догасы

Хәзрәти Гайсә галәйһиссәламгә иман китергән хәвариләр догасы. Барлык мөселманнар өчен үрнәк дога:

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

«Раббәнәә эәмәннәә бимәәә әңзәлтә үә-ттәбәгьнә-р расүүлә фәктүбнәә мәгә-ш шәәһидиин»

«Әй, Раббыбыз, син иңдергән китапларга ышандык һәм пәйгамбәргә иярдек. Безне Синең берлегең һәм исламның хаклыгы белән шәһадәт бирүче мөселманнар белән бергә кыл!» («Гыймран» сүрәсе, 53 нче аять)

Гаделсезлеккә дучар булган мөселманнарның догасы

Пәйгамбәрләр белән бергә жиһад кылган, күп газәпләргә дучар ителгән ярдәмчеләренә кылган догалары:

اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

«Раббәнәгъфир ләнәә зүнүбәнәә үә исраәфәнәә фиин әмринәә үә сәббит әкьдәәмәнәә үәңсурнәә гәлә-ль кауми-ль кәәфириин»

«Әй, Раббыбыз, гәнаһларыбызны һәм эшләребездә чиктән үтүләребезне ярлыка, сугыш сафларында аякларыбызны таза кыл һәм кәферләрне

жиңарга безгә ярдам бир!» («Гыймран» сүрәсе, 147 нче аять)

Алга таба китерелгән аятытә аларның догаларының кабул ителүе, аларга дөнья савабы да, ахирәт савабы да бирелүе турында әйтелгән:

فَاتِيهِمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ع

«Фә әтәәһүмүллаһу сәүәбә-д дүньәә үә хүснә сәүәби-ль әәхыйраһ. Үаллаһу йүхиббү-ль мүхсиниин»

«Аллаһ аларга дөнья нигъмәтләрен бирде һәм ахирәтнең мәңгелек яхшы нигъмәтләрен дә бирде. Коръән юлы белән изге гамәлләр кылучы мөэминнәрне Аллаһ, әлбәттә, сөя». («Гыймран» сүрәсе, 148 нче аять)

Гыйбрәт күрә белүче аңлы мөселманнар догасы

Сәламәт акыллы һәм Аллаһ Тәгаләне даими зикер иткән мөселманнар кылган дога:

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ قِنَّا عَذَابَ النَّارِ

**«Раббәнәә мәә халәкътә һәәзәә бәәтыләә.
Сүбхәәнәкә фәкыйнәә гәзәәбә-н нәәр»**

«Әй, Раббыбыз! Бу төзелешне Син максатсыз бушка гына төземәдең. Мактау Сиңа, Син барча кимчелектән пакь! Безне ут газабыннан сакла».
(«Гыймран» сүрәсе, 191 нче аять)

Шушы ук мөселманнарның кылган башка догалары:

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
أَنْصَارٍ

**«Раббәнәә иннәкә мәң түдхыйли-н нәәра
фәкадь әхъзәйтәһ. Үә мәә ли-з заалимиинә мин
әңсаар»**

«Әй, Раббыбыз, бер кешене жәһәннәм уты-на салсаң, тереклектә Син аны һәлак иттең. Залимнәрнең ярдәмчесе юк». («Гыймран» сүрәсе, 192 нче аять)

Сәламәт акыллы һәм камил иманлы мөселманнар кылган тагын бер дога:

فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ *
رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

«Раббәнәә фәгъфир ләнәә зүнүүбәнәә үә кәффир гәннәә сәййиәәтинәә үә тәәффәнәә мәгә-ль әбраар. Раббәнәә үә әәтинәә мәә үгәттәнәә гәләә русүликә үә ләә түхъзинәә йәүмәл кыйәәмәһ»

«Әй, Раббыбыз, гөнаһларыбызны ярлыка һәм яхшы эшләребезне начар эшләребезгә кәффәрәт ит һәм изге кешеләр жөмләсеннән үтер! Әй, Раббыбыз, рәсулләрәң аша безгә вәгъдә иткән жәннәтне дә бир һәм кыямәт көнне безне хур итмә! Син, әлбәттә, вәгъдәңне бозмыйсың». («Гыймран» сүрәсе, 193-194 нче аятьләр)

Жәберләнгән кешеләрнең золымнан котылу өчен кылган догасы

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَنَا مِنْ
لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا

«Раббәнәә әхърижнәә мин һәәзиһи-ль каръәти-з заалими әһлүһәә үәжғал ләнә мин ләдүнкә вәлиййән вәжғал ләнә мил ләдүңкә нәсыйраа»

«Әй, Раббыбыз, хужалары залим булган шәһәрдән безне чыгар. Безне залимнәр кулыннан коткаручы бер вәли бир һәм үз хозурыңнан безгә ярдәм дә бир».
(«Нуса» (Хатыннар) сүрәсе, 75 нче аять)

Хәзрәти Мусаның имансызлар кавеменә каршы кылган догасы

Хәзрәти Муса галәйһиссәламнең Фиргавен золымына каршы үзенә дә, кардәше Хәзрәти Харун галәйһиссәламгә дә ярдәмче булмаган имансызлар төркеменә карата кылган догасы:

إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْتَرقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ

«Рабби инниһи ләәә әмликү иллә нәфсии үә әхый фәфрукъ бәйнәнәә үә бәйнә-ль кауми-ль фәәсикыйн».

«Әй, Раббым! Мин фәкәть үземә һәм кардәшемә ихтыярлымын, башкача һич сүзем үтми. Фасикъ белән безнең араны аер». («Маидә» сүрәсе, 25 нче аять)

Хәзрәти Гайсәнең ризык сорау догасы

Бу доганы Хәзрәти Гайсә галәй-һиссәлам Аллаһ Тәгаләдән ризык сорау өчен кылган. Аллаһ тарафыннан кабул ителгән дога. Ризык догасы буларак кулланылырга мөмкин:

اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا
لِأَوْلِيَانَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

«Аллаһуммә раббәнәә әңзиль гәләйнәә мәәидәтәм минә-с сәмәәи тәкүүнү ләнәә гиидәл лиәүүәлинәә үә әәхыйринәә үә әәйәтәм миңкә үәрзүкьнәә үә әңтә хайру-р раазикыйн»

«Әй, тәрбиячебез – Аллаһ! Безгә күктән ашъяулыгы белән ризык иңдер: ризык иңгән көн әүвәлгеләребезгә дә, ахыргыларыбызга да бәйрәм

көне булсын! Әй, Раббыбыз! Безне ризыкландыр, Син, албатта, ризыкландыручыларның иң хәерлесе». («Маидә» сүрәсе, 114 нче аятъ)

Пәйгамбәребезнең Мәккәдә кылган догасы

Бу доганы Аллаһ Пәйгамбәребез Мөхәммәд саләллаһу галәйһи вәссәламга өйрәткән һәм боерган:

إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

«Иннә саләәтии үә нүсүкии үә мәхьйәәйә үә мәмәәтии лилләһи рабби-ль гәәләмиин»

«Укыган намазларым һәм бугазлаган корбанна-рым фәкәть Аллаһ ризалыгы өчен генә эшләнә, тере булуым һәм үлүем бөтен галәмнәрне тәрбия кылучы Аллаһ Тәгалә эшедер» («Әнгам» сүрәсе, 162 нче аятъ)

Хәзрәти Адәм белән Хәзрәти Һаваның кылган догалары

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

«Раббәнәә заләмнәә әңфүсәнәә үә ил ләм тәгъфир ләнәә үә тәрхәмнәә ләнәкүүнәннә минә-ль хаасириин»

«Әй, Раббыбыз, үзөбезгә золым кылдык, әгәр безне ярлыкамасаң һәм рәхмәт кылмасаң, әлбәттә, бәхет-сезләрдән булачакбыз». («Әгърәф» сурәсе, 23 нче аять)

Жәннәткә лаек булганнарның Жәһәннәм әһелләрен күргәч кылган догалары

Жәннәттәге мөселманнар, Жәһәннәмгә эләккәннәрне күргәч, Аллаһка сыенып, түбәндәгечә дога кылырлар:

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

«Раббәнәә ләә тәжгәльнәә мәгә-ль кауми-з за-алимиин»

«Әй, Раббыбыз! Безне залим кавемнәр белән бергә кылма». («Әгърәф» сурәсе, 47 нче аять)

Хэзрәти Шогайбның жәберләүчеләр кавеменә каршы кылган догасы

Аңа: «Әй, Шогәйб, үзеңне һәм сиңа ияреп иман китергәннәрне шәһәрәбездән чыгарырбыз, яки безнең динебезгә кайтарылырсыз», – дип әйтүчеләргә каршы болай дога кылган:

عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ
خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

**«Гәлләһитәүәккәлнәә. Раббәнәәфтәхбәйнәнәә
үә бәйнә кауминәә би-ль хәккый үә әңтә хайру-ль
фәәтихин»**

*«Без Аллаһка тәвәккәл кылдык, сездән курык-
мыйбыз. Әй, Раббыбыз! Безнең белән кайбер кавеме-
без арасында булган хәлне хаклык белән хөкем ит!
Син, әлбәттә, эшне ачыклаучыларның хәерлесе».*
(«Әгърәф» сүрәсе, 89 нчы аять)

Хэзрәти Мусага инанган сихерчеләрнең догасы

Хэзрәти Муса галәйһиссәлам күр-сәткән могҗизалардан аптырап калган сихерчеләрнең, аңа иман китереп, кылган догалары:

رَبَّنَا أفرغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ

«Рабәнәә әфригь гәләйнә сабырау үә тәүәффәнә мүслимин».

«Әй, Раббыбыз! Газабка чыдарга безгә сабырлык бир һәм безне мөселман булган хәлебездә үтер!»
(«Әзъраф» сүрәсе, 126 нчы аять)

Хэзрәти Мусаның Раббысы Бөеклегеннән тәэсирләнеп кылган догасы

سُبْحَانَكَ تَبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

«Сүбхәәнәкә түптү иләйкә үә әнә әүүәлү-ль мүэмнинин».

«Әй, Раббым! Сине һәрбер кимчелектән пакь дип беләм, Сиңа тәүбә иттем һәм мин өммәтем арасында иң әүвәлге мөэмин». («Әгърәф» сүрәсе, 143 нче аять)

**Кавеменең кылган гамәлләреннән
борчылган/кайгырган
Хәзрәти Мусаның догасы**

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ

«Рабби гъфир лии үә лиәхии үә әдъхыйлнәә фии рахмәтикә үә әңтә әрхәмү-р раахимиин».

«Йә, Раббым! Мине һәм кардәшем һарунны ярлыка, безне рәхмәтеңә кергез! Син рәхим кылучыларның иң рәхимлесе!» («Әгърәф» сүрәсе, 151 нче аять)

**Кавеменең кылган
гамәлләреннән борчылган
Хәзрәти Мусаның догасы**

أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاعْفِرْ لَنَا وَاَرْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْعَافِينَ

«Әңтә үәлиййүнәә фәгъфир ләнәә үәрхәмнәә үә әңтә хайру-л гаафириин».

«Син генә безнең ярдәмчебез, безне ярлыка вә рәхмәт кыл! Син ярлыкаучыларның иң хәерлесе!»
(«Әгърәф» сүрәсе, 155 нче аять)

Аннан соңгы аятытә дога бу рәвешле дәвам итә:

وَاَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا
إِلَيْكَ

«Үәктүб ләнәә фи һәәзиһи-д дүньйәә хәсәнәтәү үә фи-ль әәхыйрати иннәә һүднәәә иләйк».

«Йә, Раббым! Безгә һидәятле күркәм тормыш нәсийп ит! һәм ахирәттә күркәм тормышны бир! һичшиксез, без Синең хөкемнәреңә итәгать иттек, туры юлыңа күнелдек!» («Әгърәф» сүрәсе, 156 нчы аять)

Хәзрәти Мусага инанучыларның догасы

Хәзрәти Муса галәйһиссәлам каве-

менэ айтте: «Әй, кавемем! Әгәр сез Аллахка иман итеп, мөселман булсагыз, моннан ары бары тик Аңа гына тәвәккәл итегез». Кавем шул рәвешле дога кылган:

عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَبِحَنَّا
بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

«Гәләллааһи тәүәккәлнәә. Раббәнәә ләә тәҗгәлнәә фитнәтәл ли-л кауми-з заалими-ин. Үә нәҗҗинәә бирахмәтикә минә-л кауми-л кәәфириин».

«Аллаһка тәвәккәл кылдык. Әй, Раббыбыз, безне залимнәр кулына фетнә кылма. һәм безне кяфер кавемәнән коткар, Үзеңнең рәхмәтең белән!» («Йо-ныс» сүрәсе, 85-86 нчы аятьләр)

Хәзрәти Нухның кяфер углы өчен кылган догасы

Хәзрәти Нух галәйһиссәлам кяфер углы өчен Аллахка дога кылган. Ләкин ул дога кабул ителмәгән. Соңрак ул тагын шул рәвешле дога кылган:

رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا
تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنُ مِنَ الْخَاسِرِينَ

«Рабби иннии эгүүзү бикә ән әсь-әләкә мәә ләйсә лии биһии гильмү үә илләә тәгъфир лии үә тәрхәмнии әкүм минә-л хаасириин».

«Әй, Раббым, Сиңа сыгынам. Мине сакла үзем белмәгән нәрсәне Синнән сораудан. Әгәр дә Син мине ярлыкамасаң һәм рәхмәт кылмасаң, әлбәттә, мин һәлак булучылардан булырмын». («Худ» сүрәсе, 47 нче аять)

Үзенә тозак корылуын белгән Хәзрәти Йосыфның кылган догасы

Мисыр патшабикәсе Йосыф галәйһис-сәламне үзе янына сарайга чакырган. Аңа шунда тозак корган. Бу тозак турында белеп алган Йосыф, Раббысына сыгынып, дога кылган:

رَبِّ السَّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي
كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنُ مِنَ الْجَاهِلِينَ

«Рабби ссижнү әхәббү иләйә миммә йәдгүүнәни иләйһ. Үә илләә тәсьриф гәннии кәйдәһүннә әсьбү иләйһиннә үә әкүм минә-ль жәәһилиин».

«Әй, Раббым! Мине чакырган зинага караган-да миңа зиндан яхшырак. Әгәр ул хатыннарның хәйләләрен миннән Үзең бетермәсәң, ул вакытта мин аларга авышырмын һәм, ярамаган эшнә эшләп, жаһилләрдән булырмын». («Йосыф» сүрәсе, 33 нче аятъ)

Соңрак Йосыф галәйһиссәлам шушы вакыйга белән бәйле рәвештә тагын дога кылган:

وَمَا أُبْرِيءُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي
إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

«Үә мәәә үбәрриү нәфси. Иннә-н нәфсә ләәммәәратүм би-с сүүүи илләә мәә рахимә раб-би. Иннә раббии гафүүру-р рахиим».

«Әмма шулай да булса, нәфесемнә дәрәсләмим, чөнки нәфес явызлыкка өнди. Мәгәр нәфес өндәгән

явыз эшләрдән котылыр Раббым рәхмәт кылган
кешеләр генә». («Йосыф» сүрәсе, 53 нче аять)

Хәзрәти Йосыфның Мисыр патшасы булгач кылган догасы

Хәзрәти Йосыф галәйһиссәлам зинданнан һәм барлык бәлаләрдән котылгач, Мисырга патша булганнан соң кылган догасы:

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ
فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَليُّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي
مُسْلِمًا وَالْحَقِيقِي بِالصَّالِحِينَ

«Рабби кадь әтәйтәнии минә-ль мүлки үә гәлләмтәнии миң тәәүиили-ль әхәәдиис. Фәәтыйра-с сәмәәүәәти үә-ль әрдый әңтә үәлиййи фи-д дүньйәә үә-ль әәхыйраһ. Тәүәффәнии мүслимәү үә әлхикънии би-с саалихиин»

«Йә, Раббым! Син миңа байлык бирдең һәм төш юрауны өйрәттең. Син жир һәм күкләрне яратучы, дөнъяда һәм ахирәттә Син миңа ярдәмче. Мөселман

хәлемдә жанымны ал һәм мине изге кешеләргә тоташтыр». («Йосыф» сүрәсе, 101 нче аять)

Хәзрәти Ибраһимнең Кагъбәдә кылган беренче догасы

Хәзрәти Ибраһим галәйһиссәлам потка табынучылардан ераклашырга теләп, балаларын Харам Мәчетенә китергән һәм анда дога кылган:

رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ أَمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ
* رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلَّلَنِي كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي
وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ * رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ
دُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا
الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَاَرْزُقْهُمْ
مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ * رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي
وَمَا نُعَلِّنُ وَمَا يُخْفِي عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ

«Үә из каалә Ибраһимү рабби жгәль һәәзә-ль бәләдә әәминәү үәжнүбнии үә бәниййә ән нәгьбүдә-ль әсьнәәм. Рабби иннәһүннә әдъләлнә кәсирам

минэ-н нээс. Фэмэң тэбигани фэ иннэхү минни. Вэ мэн гэсаани фэиннэкэ гафүүру-р рахиим. Раббэнээ иннии эскэңтү миң зүррийэти биеүүдин гайри зи зэргин гиндэ бэйтикэ-ль мүхэррами раббэнээ лийүкүймү-с салээтэ фэжгаль эф-идэтэм минэннээси тэһүии илэйһим үэрзүкьһүм минэ-с сэмэраати лэгэллэхүм йэшкүруун. Раббэнээ иннэкэ тэгьлэмү мээ нүхьфи үэ мээ нүгьлину, үэ мээ йэхьфээ гэлэллаһи мин шэй-иң фи-ль эрдый үэ лээ фи-с сэмээээ-и».

«Ибраһим галэйһиссэлам айтте: «Әй, Раббым, бу Мэккэ шәһәрен бәлә-казалардан имин кыл һәм үземне дә, балаларымны да сыннарга гыйбадәт кылудан сакла! Әй, Раббым! Ул сыннар күп кешене адаштырды, кем миңа иярсә – ул минем өммәтемнәндер, вә берәу миңа иярмәсә, Синең ихтыярыңда кала: теләсәң – газаб кылырсың, теләсәң – ярлыкарсың. Чөнки Син ярлыкаучы рәхимлесәң. Әй, Раббым! Кайбер балаларымны иген үсми торган жүргә Кагьбә янына, ягьни Кагьбә төзеләчәк чокыр жүргә илтеп куйдым (һажәр белән баласы Исмагыйльне).

Әй, Раббым, аларга тәүфыйк бир

намазларын үтэргэ һәм адәмнэрнең күңеленә аларның мәхәббәтен сал. Шул Кагъбә жиренә барып сәүдә итеп, кардәшлекне арттырып тормышларын киңәйтсеннәр һәм аларга жимешләрден ризык бир, шаять Сиңа шөкер итәрләр. Әй, Раббыбыз! Син безнең эшкәрә кылган һәм яшерен кылган һәр эшебезне беләсең, Аллахка жирдә һәм күкләрдә һичбер нәрсә яшерен түгел». («Ибраһим» сүрәсе, 35-38 нче аятьләр)

Хәзрәти Ибраһимның барлык мөселманнар өчен кылган догасы

Хәзрәти Ибраһим галәһиһиссәламнең үзе өчен дә, бөтен нәселе өчен дә кылган догасы:

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۖ رَبَّنَا وَتَقَبَّلِ الدُّعَاءَ
* رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ع

«Рабби жгәлнии мүкыймә-с саләәти үә миң зүррийәти. Раббәнәә үә тәкаббәл дүгәәә-әә. Раббәнә

гъфирлии ээ лиүээлидэййэ үэ ли-ль мүэминиинэ йәүмә йәкуумү-ль хисәәб».

«Йә, Рабби! Минем үземне һәм балаларымны намазларны үтәүче кыл. Әй, Раббыбыз! Догаларыбызны кабул кыл! Әй, Раббыбыз! Үземне һәм ата-анамны һәм барча мөэминнәрне ярлыка, кыямәт көнендә хур итмә!» («Ибраһим» сүрәсе, 40-41 нче аятьләр)

Ата-ана өчен дога кылу

Аллаһ Тәгалә алга таба китерелгән аятытә ата-аналар өчен дога кылу тәртибен өйрәткән һәм боерган: «Аллаһ хөкем итте һәм әмер бирде: фәкәть Аллаһка гына гыйбадәт кылырга һәм ата-анага изгелек итәргә. Әгәр син исән чакта аларның берсе яки икесе дә картлыкка ирешсәләр, син аларга «уф» тә димә, вә каһәрләмә, кәефләрен жибәрмә. Бәлки аларга һәрвакыт йомшак бул, молаем сүзләр сөйлә. Вә аларга шәфкәть итеп, рәхим канатларыңны жәй! Һәм әйт:

رَبِّ اَرْحَمُهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا

«Рабби рхәмһүмәә кәмәә Раббәйәәнии сагыйра».

«Әй, Раббым! Алар мине кечкенә чагымда мәрхәмәт белән үстөргәннәре кебек, Син дә аларга дөнъяда һәм ахирәттә шәфкәт кыл!» («Бәни Исраил») (Ягъкуб балалары) сүрәсе, 23-24 нче аятьләр)

Аллаһ Тәгалә Коръән Кәримдә Пәйгамбәребез Мөхәммәд саләллаһу галәйһи вәссәламгә шулай дога кылырга әмер иткән:

رَبِّ اُدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجِ صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا

«Рабби әдхыйльни мүдхалә сыйдыкыйү үә әхрижъни мүхъражә сыйдыкыйү үәжгәль лии мил ләдүңкә сүльтәанән нәсыйраа».

«Йә, Рабби! Мине кабергә куйганда һәм кабердән чыгарганда ихлас бәндәләреңнән санап куй һәм чыгар! Дин эшләрендә ярдәм итәчәк дәлилләр бир, һәр эшемдә ярдәм бир!» («Бәни Исраил») (Ягъкуб балалары) сүрәсе, 80 нче аять)

Әсхәәбү Кәһф кылган догалары

رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا

«Раббәнәә әәтинәә мил ләдүңкә рахмәтәү үә һәййи ләнәә мин әмринәә рашәдәә»

«Әй, Раббыбыз! Үз тарафыңнан безгә рәхмәт бир һәм барча эшебезне хаклыкка сал, хаклык белән тугры юлны табарбыз» («Кәһаф» сүрәсе, 10 нчы аят)

Хәзрәти Мусаның телендәге тотлыгуны бетерүне сорап кылган догасы

Хәзрәти Муса галәйһиссәлам кылган догалардан берсе. Фиргавеннең золымына каршы, эшләренең уңайлашуы, телендәге сакаулыгын бетерү һәм тагын башка нәрсәләр өчен дә дога кылган:

رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي * وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي * يَفْقَهُوا قَوْلِي * وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي *
هَارُونَ أَخِي * اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي

«Рабби шраәә лии садъри. Үә йәссир лии әмрии. Үәхълүл гүкьдәтәм мил лисәәнии. Йәфкаһүү каулии. Үәжгәль лии үәзиирам мин әһлии. һәруунә әхый. Үшдүд биһиии әзрии».

«Йә, Раббым! Күкрәгемне киң кыл залимнәрнең каршылыгына сабыр итәргә. Вә эшләремне миңа жиңел кыл. Вә телемнән төенне чиш, сөйләшүдә тотлыгуымны бетер. Тыңлаган кешеләр сүземне аңласыңнар өчен. (Муса сабий чагында авызына утлы күмер капкан, шунлыктан тотлыгып сөйләшә торган булган) Миңа үз әһелемнән бер ярдәмче бир. Кардәшем Харунны. Аның белән минем куәтемне яки арт тарафымны ныгыт». («Та һа» сүрәсе, 25-31 нче аятьләр)

Пәйгамбәребезгә гыйлемгә кагылышлы өйрәтелгән дога

Аллаһ Тәгалә Коръән Кәримдә Пәйгамбәребез Мөхәммәд саләллаһу галәйһи вәссәламгә гыйлемгә кагылышлы шушы доганы өйрәткән:

«Расүлем! Жәбраил вәхине укып

тәмам итмәстән элек, онытырмын дип
укырга ашыкма. Һәм:

رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا

«Рабби зидни гильмән».

«Әй, Раббым! Белемемне арттыр, диген!»
(«Та һа» сүрәсе, 114 нче аять)

Хәзрәти Әюбнең авыруыннан котылдыруны сорап кылган догасы

Хәзрәти Әюб галәйһиссәлам бик га-
заплы чиргә дучар булгач, түбәндәгечә
дога кылган:

أَنِّي * مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

«Иннии мәссәнийә-д дурру үә әңтә әрхәмү-р ра-
ахимиин».

«Әй, Раббым! Мине сырхау һәм катылык тотты,
Син рәхмәт итүчеләрнең иң рәхимлесе, миңа да рәхмәт
ит!» («Әнбия» (Пәйгамбәрләр) сүрәсе, 83 нче аять)

Хэзрәти Йонысның балык карнында чакта кылган догасы

Хэзрәти Йоныс, балык карынында караңгылыкта калгач, дога кылган:

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

«Ләә иләһә иллә әңтә сүбхәнәкә инни күңтү минә-з заалимиин».

«Йә, Аллах! Синнән башка һич иләһ юк, бары Син генә. Сине һәр кимчелектән пакь дип беләмен, Синең рөхсәтеңнән башка кавемемне ташлап китүем белән үземә золым итүчеләрдән булдым». («Әнбия» (Пәйгамбәрләр) сүрәсе, 87 нче аять)

Хэзрәти Зәкәрийянең бала сорап кылган догасы

Аллаһ Тәгаләдән бала сораган Зәкәрийя галәһиссәлам шулай дога кылган:

رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

«Рабби ләә тәзәрнии фәрдәү үә әңтә хайру-ль үәәрисиин».

«Йә, Раббым! Мине баласыз ялгыз калдырма. Син варисләрнең иң хәерлесе!» («Әнбия» (Пәйгамбәрләр) сүрәсе, 89 нче аять)

Хәзрәти Нухның үз кавеменә каршы кылган догасы

رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَدَّبُون

«Рабби ңсурнии бимәә кәззәбүүн».

«Әй, Раббым! Кавемен мине ялганга тотканнары өчен аларга каршы миңа ярдәм бир». («Мөәминнәр» сүрәсе, 26 нчы аять)

Хәзрәти Нухның туфан вакытында кылган догасы

Хәзрәти Нух галәйһиссәлам туфан вакытында сулар арта барганда дога кылган:

رَبِّ انزِلْنِي مُنْزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

«Рабби әңзилнии мүңзәләм мүбәәракәү үә әңтә хайру-ль мүңзилиин»

«Әй, Раббым! Мине мөбарәк булган урынга хәерле иңдеру белән иңдер, Син иңдерүчеләрнең иң хәерлесе!»
(«Мөэминнәр» сүрәсе, 29 нчы аять)

Пәйгамбәребезнең мөшрикләргә каршы кылган догасы

Пәйгамбәребез Мөхәммәд саләллаһу галәйһи вәссәламнең мөшрикләр белән көрәшкәндә Аллаһ Тәгаләгә мөрәжәгать итеп кылган догасы:

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

«Рабби фәләә тәжгәлни фи-ль кауми-з заали-миин»

«Әй, Раббым! Мине газап ителәчәк залим кавем эченә кылма!» («Мөэминнәр» сүрәсе, 94 нче аять)

Пәйгамбәребезнең шайтан вәсвәсәсеннән котылу өчен кылган догасы

Пәйгамбәребез Мөхәммәд саләллаһу галәйһи вәссәлам шайтанның вәсвәсәсенә каршы кылган дога:

رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ * وَأَعُوذُ بِكَ رَبَّ أَنْ
يَخْضُرُونِ

**«Рабби эгүүзү бикэ мин һәмэзээти-ш шэйээтыйн.
Үэ эгүүзү бикэ рабби эй йэхдуруун»**

«Йә, Раббым! Шайтаннарның вәсвәсәсеннән Синең белән сакланырмын. Әй, Раббым! Янә эшләрәмдә вә намазда шайтаннарның миңа яқын килүләрәннән Сиңа сыенам һәм Синең белән сакланам». («Мәэминнәр» сүрәсе, 97-98 нче аятьләр)

Корьәндә мөселманнар догасы

Корьән Кәримдә Аллаһ Тәгалә тарафыннан аңлатылган кайбер мөселманнарның кылган догалары:

رَبَّنَا أَمَّنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

**«Раббәнәә әәмәннәә фәгъфир ләнәә үрхәмнәә
үә әңтә хайру-р раахимин».**

«Әй, Раббыбыз! Без Сиңа иман китердек, безне ярлыка һәм безгә рәхмәт ит. Син бит рәхмәт

итүчеләрнең хәерлесе». («Мөэминнәр» сүрәсе, 109 нчы аять)

Коръәндә барлык мөселманнарга өйрәтелгән дога

«Мөэминнәр» сүрәсенең соңгы аятендә Аллаһ Тәгалә барлык мөселманнар да кылырлык дога өйрәткән: «Рәсүлем! Өйт:

رَبِّ اغْفِرْ وَاَرْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

«Раббигъфир вәрхам вә әнтә хайру-р рахимин».

«Әй, Раббым! Мине һәм мөэминнәрне ярлыка һәм рәхмәт ит! Син рәхмәт итүчеләрнең иң хәерлесе». («Мөэминнәр» сүрәсе, 118 нче аять)

Тәкъва мөселманнары кыла торган дога

Аллаһның көндезен дә, төнлә дә гыйбадәт кылудан туктамаган тәкъва коллары кылган дога:

رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا

«Раббәнә сьриф гәннәә гәзәәбә жәһәннәм. Иннә гәзәәбәһәә кәәнә гараамәә»

«Әй, Раббыбыз! Бездән Жәһәннәм газабын ал. Чөнки аның газабы һәлак итуче». («Фуркан» сүрәсе, 65 нче аять)

Ихлас мөселманнар кылган дога

Аллаһ Тәгаләнең сүзләренә колак салган, Аның аятьләренә сукыр һәм чу-крак булмаган самими мөселманнарның догасы:

رَبَّنَاهَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ
إِمَامًا

«Раббәнәә һәб ләнәә мин әзүәәжинәә үә зүррийәәтинәә курратә әгьйүниү үәжгәлнәә ли-ль мүттәкьинә имәәмәә»

«Әй, Раббыбыз! Безгә изге хатыннар һәм яхшы балалар бир, аларның итәгать иткәннәрен күреп күзләребез һәм күңелләребез карарланырлык булсын, һәм безне тәкъва мөселманнарга имам кыл,

алар дин эшләрәндә безгә иярсеннәр». («Фуркан» сүрәсе, 74 нче аятъ)

Хәзрәти Ибраһимның хөкем догасы

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِنِي بِالصَّالِحِينَ * وَاجْعَلْ لِي
لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ * وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ *
وَاعْفُرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ * وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ *
يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ * إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

«Рабби һәб лии хүкмәү үә әльхикънии би-с са-
алихийн. Үәҗгәль ли лисәәнә сыйдькыйң фи-ль
әәхыйрийн. Үәҗгәльнийи миү үәрасәти җәннәти-н
нәгийм. Үәҗфир лиәбии иннәһүү кәәнә минә-д
даааллийн. Үә ләә түхъзинийи йәүмә йүбгәсүүн.
Йәүмә ләә йәңфәгү мәәлү үәләә бәнүүнә илләә мән
әтәллааһә бикальбийң сәлийм».

«Әй, Раббым! Миңа белем-хикмәт бир һәм
изгеләргә тоташтыр. Миннән соң килгән өммәтләр
мине яхшылык белән зекер итсеннәр. һәм мине
«нәгыйм» җәннәтенең варисларыннан кыл. һәм
атамны ярлыка, чөнки ул хак юлдан адашканнардан
булды. Кешеләр кубарылган көндә мине хур кылма.

Ул көндө малы һәм баласы һичкемгә файда бирмәс. Ләкин мөшриклек һәм монафикълык керләреннән күңеле пакъ хәлдә чын мөселман булып килсә, аңа файда булыр». («Шүгарау» сүрәсе, 83-89 нчы аятьләр)

Хәзрәти Лутның бозык кавеменә каршы кылган догасы

Хәзрәти Лут галәйһиссәлам бозык кавеменә кылган гамәлләреннән коткаруны үтенеп дога кылган:

رَبِّ بَجِّي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ

«Раббинәжжинии үә әһлии миммәә йәгъмәлүүн»

«Әй, Раббым! Мине һәм өй әһелемне боларның кылган кабахәт эшләреннән һәм аларга килә торган газабтан коткар!» («Шүгарау» сүрәсе, 169 нчы аять)

Хәзрәти Сөләйманның ата-анасы өчен кылган догасы

أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

«Рабби әузигьниии ән әшкүра нигьмәтәкә лләтиии әнгәмтә гәләйһә үә гәлә үәәлидәйһә үә ән әгьмәлә саалихәң тәрдааһу үә әдхыйльниии бирахмәтикә фии гибәәдикә-с саалихиин».

«Әй, Раббым! Үземә һәм ата-анама биргән нигьмәтләреңә шөкер иту өчен миңа илһам бир, Син риза була торган изге гамәлләр кылырга ярдәм бир һәм рәхмәтең белән мине изге бәндәләрең арасына керт!» («Нәмел» сүрәсе, 19 нчы аять)

Хәзрәти Мусаның Мисырда кылган догасы

Хәзрәти Муса галәйһиссәлам үз та-рафдарларыннан бер кешенең ярдәм со-равына аның дошманын йодрыгы белән сугып үтергән. Шуннан соң ул, ярлыкау сорап, дога кылган:

رَبِّ اِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي

«Рабби иннии заләмтү нәфсии фәгьфир лии».

«Әй, Раббым! Кеше үтеру сәбәпле үземә золым иттем, мине ярлыка!» («Касас» сүрәсе, 16 нчы аять)

Хэзрәти Муса галәйһиссәлам ялвару-
ын шулай дэвам иткән:

رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ

**«Рабби бимәә әнгәмтә гәләйә фәлән әкүүнә
заһиирал ли-ль мүжримин»**

*«Әй, Раббым! Мине ярлыкаганың өчен мине сакла,
кяферләргә ярдәмче булмасам иде» («Касас» сүрәсе,
17 нче аять)*

Хэзрәти Лутның кавеме өчен кылган догасы

Хэзрәти Лут галәйһиссәлам женси
бозыклыкка төшкән кавеме өчен дога
кылган:

رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ

«Рабби ңсурнии гәлә-л кауми-ль мүфсидин».

*«Әй, Раббым! Миңа ярдәм бир фәхеш эшне
эшләуче кавем өстенә» («Ганкәбут» сүрәсе, 30 нчы
аять)*

Хэзрәти Ибраһимнең бала сорап кылган догасы

Шушы доганы кылып, Хэзрәти Ибраһим галәйһиссәлам Аллах Тәгаләдән бала сораган:

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

«Рабби һәб лии минә-с саалихиин».

«Әй, Раббым! Миңа бер изге бала бир, миңа ярдәмче булсын!» («Саффат» сүрәсе, 100 нче аять)

Фәрештәләр догасы

«Саффат» сүрәсе фәрештәләр догасы белән тәмамлана:

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ * وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ * وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

«Сүбхәәнә раббикә рабби-ль гиззәти гәммәә йәсыйфүүн. Үә сәләәмүн гәлә-ль мүрсәлиин. Үә-ль хәмдү лилләәһи рабби-ль гәләмиин».

«Барча кимчелектән пакь булган, синең Раббың,

өстенлек һәм кодрәт Раббысыдыр, Ул мөшрикләр сыйфатлаган нәрсәләрдән пакытер. Вә барча пәйгамбәрләргә Аллаһның сәламе булсын! Вә барча галәмне тәрбия итүче Аллаһка мактау булсын!»
(«Сафفات» сүрәсе, 180-182 нче аятьләр)

Хәзрәти Сөләйманның мөлкәт сорап кылган догасы

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي
إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

«Рабби гъфир лии үә һәб лии мулкәл ләә йәмбәгый лиәхәдим мим бәгъди. Иннәкә әңтә-ль үәһһәәб».

«Әй, Раббым! Мине ярлыка һәм миннән соң һичкемгә лаек булмаган олугъ патшалыкны миңа бир. һичшиксез, Син һәрнәрсәне һибә кылып бируче».
(«Сад» сүрәсе, 35 нче аять)

Хәзрәти Әюбнең авыру чакта кылган догасы

Хәзрәти Әюб галәйһиссәлам, бик

каты авыруга дучар ителгәч, Раббысына мөрәжәгать иткән:

أَيُّ * مَسْنَى الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ

«Әнний мәссәнийә-ш шәйтаану бинүсб».

«Әй, Раббым! Мине шайтан авырлык белән сыпырды». («Сад» сурәсе, 41 нче аятъ)

Бер камил мөселман догасы

Үсеп житеп бәлигъ булган ихлас күңелле мөселманның догасы Коръәндә китерелгән:

رَبِّ أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى
وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي
تَبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

**«Рабби әүзигънийи ән әшкүра нигъмәтәкә ллә-
тийи әнгәмтә гәләййә үә гәлә үәәлидәййә үә ән
әгъмәлә саалихәң тәрдааһү үә әсьлихь лии фии
зүррийәтийи. Инний түбтү иләйкә үә инний минә-л
мүслимиин».**

«Йә, Раббым! Миңа илһам бир. Үземә һәм ата-анама биргән һидаят һәм Ислам нигъмәтенә шөкер итүем өчен, һәм Син риза була торган изге гамәлләр кылуым өчен, балаларымны да ислах ит, бар да мөэмин булсын. Йә, Раббым, мин Сиңа кайттым һәм мөселманнардан булып һәр әмереңә итәгатъ иттем». («Әхкаф» сүрәсе, 15 нче аять)

Хәзрәти Нухның кяферләр кавеменә каршы кылган догасы

Хәзрәти Нух галәйһиссәламнең кавеменә озак вакытлар үгет-нәсыһәтләр, дингә өндәүләр белән мөрәжәгатъ итүеннән соң кылган догасы:

أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرُ

«Иннии мәгълүүбүң фәңтәсыйр».

«Чыннан да, мин жиңелдем. Йә, Раббым! Миңа ярдәм бир, алардан үч ал» («Камәр» (Ай) сүрәсе, 10 нчы аять)

Ихлас мөселманнар кылган дога

Коръән Кәримдә эчкерсез, ихлас күңелле мөселманнарның шулай дога кылганнары әйтелгән:

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلَا خَوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ

«Раббәнә гъфир ләнәә үә ли ихъуәнинә лләзинә сәбәкуунәә би-ль иммәәни үә ләә тәжгәль фи кулүүбинәә гыйлләл лилләзинә әмәнүү раббәнәә иннәкә раүүфү-р рахиим».

«Йә, Раббыбыз! Безне ярлыка, бездән әүвәл иман белән дөнъядан үткән дин кардәшләребезне дә ярлыка. һәм безнең күңелләребездә урнаштырма иман китергән кешеләргә ачуны вә хөседне. Йә, Раббыбыз! Син, чыннан да, йомшак һәм рәхимле!» («Хәшер» сүрәсе, 10 нчы аять)

Коръәндә мөселманнарга өйрәтелгән дога

Аллаһ Тәгалә Коръән Кәримдә мөселманнарга шушы доганы укурга киңәш иткән:

رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ* رَبَّنَا لَا
تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

«Раббәнәә гәләйкә тәүәккәлнәә үә иләйкә әнәбнәә үә иләйкә-ль мәсыйр. Раббәнәә ләә тәжгәлнәә фитнәтәл лилләзиинә кәфәруу үәгъфир ләнәә раббәнәә. Иннәкә әңтә-ль гәзиизү-л хәкиим».

«Йә, Раббыбыз! Без Сиңа тәвәккәл кылдык, тәүбә һәм итәгатъ белән Сиңа кайттык.

Һәм ахырдан Синең хозурыңа кайтачакбыз. Йә, Раббыбыз, безне кяферләр кулына фетнә кылма, ягъни алар кулында мазлум булудан безне сакла вә безне ярлыка. Йә, Раббыбыз, шөбһәсез, Син куәтле, һәр эштә өстен һәм хикмәт белән эш кылучы». («Мүмтәханә» сүрәсе, 4-5 нче аятьләр)

Жәннәт әһелләре булган мөселманнарның кылган догалары

رَبَّنَا أَتَمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا. إِنَّكَ عَلٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

«Раббәнәә әтмим ләнәә нүүранәә үәгъфир ләнәә. Иннәкә гәләә күлли шәй-иң кадиир».

«Йә, Раббыбыз! Безгә нурыбызны тутырып бир һәм гәнаһларыбызны ярлыка. Син, һичшиксез, һәрнәрсәгә кадирсең!» («Тәхрим» (Тью) сүрәсе, 8 нче аятъ)

Фиргавенгә каршы хатыны Асиянең кылган догасы

Аллаһ Тәгалә Коръән Кәримдә боерган:

«Янә Аллаһ мисал итеп зекер итте хакны кабул итүче мөэминнәргә Фиргавен хатыны Асиянең кыйссасын. Асия әйтте:

رَبِّ ابْنِ لِيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِيْ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ
وَنَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ

«Рабби бни лии гиңдәкә бәйтәң фи-ль жәннәти үә нәжжинии миң фиргәүнә үә гәмәлиһи үә нәжжинии минә-ль кауми-з заалимиин».

«Йә, Раббым! Минем өчен Үзеңнең хозурыңда жәннәттә бер өй бина кыл һәм мине Фиргавеннән вә аның газабыннан коткар һәм Фиргавеннең залим булган кавеменнән мине коткар», – дип». («Тәхрим» (Тью) сүрәсе, 11 нче аять)

Хәзрәти Нухның туфан башлангач кылган догасы

Туфан көчәеп, кәферләр бер-бер артлы суга бата башлагач, Хәзрәти Нух галәйһиссәлам дога кылган:

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

«Рабби гьфир лии үә лиүәәлидәййә үә лимәң дәхалә бәйти мүэминәү үә ли-ль мүэминиинә үә-ль мүэминәәт. Үә ләә тәзиди-з заалимиинә илләә тәбәәра»

«Йә, Раббым! Мине, мөселман булган ата-анам-

ны ярлыка һәм минем өмә яки көймәмә мөэмин булып кERGән кешене ярлыка һәм барча мөэмин ирләрне һәм мөэминә хатыннарны ярлыка! Залим кяферләргә арттырма һичнәрсәне, мәгәр һәлак булуларын гына арттыр!» («Нух» сүрәсе, 28 нче аять)

Пәйгамбәребезнең авыру кешеләр өчен кылган догасы

Коръән Кәримнең соңгы ике сүрәсе дә мәгънәсе ягыннан да, аңлату ысулы белән дә бер үк дога. Хәзрәти Гаишә (Аллаһ аннан разый булсын!) әйтеп калдырган:

«Аллаһ Расүле салләллаһу галәйһи үсәлләм кәэфсезләнеп, үзен начар хис иткәндә, «Фәләкъ» белән «Нәс» сүрәләрен укып, үзенә өшкерә торган булган. Сырхаулары арта башлагач, шул сүрәләрнең ярдәм итүенә өметләнеп, догаларны мин укып, сулышымны аңа өрә һәм тәннәрен кулларым белән сыпыра идем». («Әт-Таж»: 4/24)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ
 غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَّٰثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ
 حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ

«Куль әгүүзү бирабби-ль фәләкъ. Миң шәрри мәә халәкъ. Үә миң шәрри гаасикыйн изәә үәкаб. Үә миң шәрри-н нәффәәсәәти фи-ль гүкадь. Үә миң шәрри хәәсидин изәә хәсәд».

«Әйт, Мөхәммәд: «Мин сыенам таңның Раббысы Аллах Тәгаләгә күренеп һәм күренмичә килә торган һәр төрлө зарарлардан. Бар кылынган, яратылган һәр мәхлукның нинди булса да зарарыннан. Вә караңгы төннең зарарыннан сыгынам, һәркайчан караңгылыгы белән жир өстен капласа. Хәтта сихер-ырым төөннәренә төкеруче, өрүче, сихерче хатыннар явызлыгыннан, зарарыннан сыгынам. һәм көнчә дошманның явызлыкларыннан, зарарларыннан сыенам, һәркайчан ул көнчелек ачуы белән зарар тидерергә теләсә» («Фәләкъ» (Таң) сүрәсе, 1-5 аятләр)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِنْ شَرِّ
الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنْ
الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

«Куль эгүүзү бирабби-н нээс. Мәлики-н нээс. Иләәһи-н нээс. Миң шәрри-ль үсүәәси-ль ханнәәс. Әлләзии йүүәсүсү фии судүүри-н нээс. Минә-ль жиннәти үә-н нәәс».

«Әйт: «Кешеләрнең Раббысы булган Аллаһка сыгынам. Кешеләрнең патшасы булган Аллаһка сыгынам. Кешеләрнең гыйбадәт кыла торган Илаһәсе булган Аллаһка сыгынам. Чигенә-чигенә саваблы эштән тыеп, гәнаһлы эшкә өндәп вәсвәсә кылучы ханнәснең зарарыннан. Ул ханнәс кешеләрнең күңеленә явызлыкны сала. Ул ханнәс женнәрдән дә һәм кешеләрдән дә бар». («Нәс» (Кешеләр) сүрәсе, 1-6 аятьләр)

«Аятел Көрси»нең өстенлеге

Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи үсәлләм Үбәй ибне Кәгебтән

Коръән Кәримдәге иң бөек аятъне атарга сорагач, Үбәй «Аятел Көрсин»не әйткән. Моңа жавап итеп, Аллаһ Расулә салләллаһу галәйһи үсәлләм, аның күкрәгенә сугып, әйткән: «Әй, Әбә-л Мүнзир (үгетләүче)! Гыйлем сиңа мөбарәк булсын». («Рийазү-с Салихин», Н. 1017)

Тагын шулай дип тә әйтеп калдырганнар: «Һәр нәрсәнең бер югары ноктасы була. Коръәннең югары ноктасы – «Бакара» сүрәсе. Аның бер аяте бар – «Аятел Көрсин».» («Әт-Таж»: 4/16)

«Аятел Көрсин»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

«Бисмилләәһи-р рахмәәни-р рахиим.

Аллааһу ләәә иләәһә илләәһү. Әлхәйүл каййүм. Ләә тәэхузүһүү синәтү үә ләә нәүүм. Ләһүү мәә фи-с сәмәәүәәти үә мәә фи-ль әрдъ. Мәң зәлләзии йәшфәгү гиндәһүү илләә би-изниһ. Йәгъләмү мәә бәйнә әйдиһим үә мәә хальфәһүм. Үә ләә йүхиитуунә бишәй им мин гильмиһии илләә бимәә шәәәә. Үәсигә күрсийһүһ-с сәмәәүәәти үә-ль әрдъ. Үә ләә йәүдүһүү хифъзуһүмәә үә һүә-ль гәлийү-ль гәзийм».

«Гыйбадәт кылырга яраклы һич бер зат юк, мәгәр Аллах үзе генә. Ул һәрвакыт тере, бөтен нәрсәгә хужа булган хәлдә һәрвакыт бар. Аны ару, талу һәм йокы тотмас, жүрдә һәм күкләрдә булган нәрсәләр аныкы. Ахирәттә Аллах хозурында кем кемгә шәфәгать кылыр? Юк, шәфәгать кылучы булмас, һичкем үз теләге белән һичкемгә шәфәгать кыла алмас, мәгәр Аллах рөхсәте белән генә шәфәгать кылучы булыр.

Аллаһ кешеләрнең үткәндәге барча эшләрен һәм алдагы барча эшләрен белер, кешеләр Аллаһ белеменнән

һичнәрсәне чолгап ала алмаслар, мәгәр Аллах белдергәнне генә белерләр. Аллахның бушлык урыны жирне һәм күкләрне сыйдырды, Аллахка жирне һәм күкләрне саклау авыр түгел, ул Аллах дәрәжәдә бик бөек һәм бик олугъ». («Бакара» сүрәсе, 255 нче аять)

Фәрештәләрнең мөселманнар өчен кылган догалары

Бу аятьләрдә фәрештәләрнең мөселманнар өчен кылган догалары һәм ярлыкауларын сорап үтенүләре бирелгән.

Хәсән Басри хәзрәтләре фәрештәләрнең шушы ярлыкау үтенеченә ишарәләп әйткән: «Намазыгызны сәхәр вакытына кадәр озайтыгыз. Чөнки сәхәр вакыты житүгә фәрештәләр мөселманнар өчен Аллаһтан гафу сорый башлылар».

رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا
وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ * رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ
جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ

وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ * وَقِهِمُ
السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ع

«Раббәнәә үәсигьтә күллә шәй ир рахмәтәү үә гильмәң фәгьфир лилләзинә тәәбүү үәттәбәгүү сәбииләкә үә кыйһим гәзәәбә-ль жәһиим. Раббәнәә үә әдхыйльһүм жәннәәти гәдни нилләти үәәдтәһүм үә мәң саләхә мин әәбәәһиһим үә әзүәәжиһим үә зүррийәәтиһим. Иннәкә әңтә-л гәзиизү-ль хәкиим. Үә кыйһимү-с сәййиәт. Үә мәң тәкый-с сәййиәәти йәүмәизинң фәкадж рахимтәһ. Үә зәәликә һүүә-ль фәүзү-ль гәзыйм».

«Йә, Раббыбыз! Синең рәхмәтең һәм Синең белемең һәрнәрсәне сыйдырды, тәүбә итеп, Синең юлыңа кергән, ягъни Коръән юлына кергән бәндәләреңне ярлыка һәм аларны Жәһәннәм газыбыннан сакла! Йә, Раббыбыз! Вәгъдә кылган Гәден исемле Жәннәткә аларны кертәгез, янә алар белән бергә Ислам динен дәрәс тоткан ата-аналарын һәм хатыннарын һәм Коръән белән гамәл кылган балаларын да керт! Син, әлбәттә, һәр эштә галиб һәм

Һәр эшне хикмәт белән эшлисең. Аларны дөньяда чакларында явыз эшләрдән сакла, берәүне Син дөньяда явызлыктан сакласаң, һичшиксез, Син аңа ахирәттә рәхмәт кылдың. Йә, Раббыбыз! Син берәүне дөньяда явызлыктан саклап та, ахирәттә Жәннәтле итсәң, бу эш олугъ изге теләккә ирешмәктер» («Мөэмин» сүрәсе, 7-9 нчы аятьләр)

Тиләвәт сәждәсе һәм сәждә аятьләре

Тиләвәт «уку» дигәнне аңлата. Бигрәк тә, Коръән Кәримне барлык кагыйдәләренә, ягъни тәжвидкә туры китереп укуны аңлата. «Тиләвәт сәждәсе» дип намазда сәждә аятьләре дип аталган аятьләр укылганда кылынырга тиешле сәждәгә әйтәләр. Мондый аятьләр укылганда укыган кешегә дә, укыганны ишеткән кешегә дә сәждә кылу вәжиб. Сәждә аятьләре, шул аятьләр булган сүрәләр һәм аять номерлары шулар:

1. «Әгъраф»: 206

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ
وَلَهُ يَسْجُدُونَ

«Иннә ләзиинә гиңдә раббикә ләә йәстәкбируунә гән гибәдәтиһи үә йүсәббихүүнәһү үә ләһүү йәсжүдүүн».

«Ғичшиксез, Раббың хозурында булган фәрештәләр Аллаһка гыйбадәт кылырга зурланмыйлар һәм Аллаһны мактап тәсбиһләр әйтәләр һәм Аллаһка сәждә кылалар»

2. «Рәғыд»: 15

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا
وَظِلَالَهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصْبَالِ

«Үә лилләһи йәсжүдү мәң фи-с сәмәәүәәти үә-ль әрдый таугәү үә кәрһәү үә зыйләәлүһүм би-ль гүдүүви үә-ль әәсаал».

«Жирдә һәм күкләрдә булган барча мәхлуқлар кайберләре ихтыярий вә кайберләре ихтыярсыз

Аллаһка сәждә кылырлар һәм иртәләрдә вә кичләрдә үзләре сәждә кылганда күләгәләре дә сәждә кылыр».

3. «Нәхел»: 49

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ

«Үә лилләһи йәсжүдү мәә фи-с сәмәәүәәти үә мәә фи-л әрдый миң дәәәббәтиү үә-ль мәләәәикәтү үә һүм ләә йәстәкбириун».

«Җирдәге жан ияләреннән һәм күкләрдә булган нәрсәләр һәм фәрештәләр Аллаһка сәждә кылар. Ул фәрештәләр Аллаһка сәждә кылудан зурланмаслар».

4. «Бәни Исраил» (Ягъкуб балалары): 107

قُلْ اٰمِنُوْا بِهٖ اَوْ لَا تُوْمِنُوْا اِنَّ الَّذِيْنَ اٰتَوْا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖ اِذَا
يُنْتَلٰى عَلَيْهِمْ يَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا

«Куль әминүү биһии әү ләә түэминүү. Иннә лләзиннә үүтү-л гильмә миң кабылиһии изәә йүтләә гәләйһим йәхирруунә ли-ль әзкаани сүжжәдәә».

«Әйт: «Теләсәгез, ышаныгыз бу Коръәнә, телә-

мәсәгез – ышанмагыз, ихтыяр сезнеке. Ләкин Коръанга ышану, аның белән гамәл кылу белән булыр. Коръәннән элек иңгән китапны укый торган галимнәр, әгәр Коръән укылганны ишетсәләр, Аллаһны зурлап сәждә кылалар».

5. «Мәръям»: 58

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ
حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا
وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا

«Үләәәикә лләзинә әнгәмәллааһү гәләйһим минә-н нәбиййинә миң зүррийәти әәдәмә үә миммән хәмәлнәә мәгә нүүхин. Үә миң зүррийәти Ибраһимә үә исрааилә үә миммән һәдәйнәә үәжтәбәйнәә. Изәә түтләә гәләйһим әәйәәтү-р раһмәәни хәрруу сүжжәдәү үә бүкийәә».

«Югарыда зекер ителгән пәйгамбәрләр, аларга Аллаһ пәйгамбәрлекне ингам кылды, Адәм гәләйһиссәлам балаларыннан Идрисне, вә көймәдә Нух гәләйһиссәлам белән бергә күтәрдек Без кешеләрнең балаларыннан Ибраһим гәләйһиссәламне, вә Ибраһим балаларыннан Исмагыйл, Исхак, Ягъкуб, Муса, Харун, Зәкәрия, Яхъя вә Гайсәләрне пәйгамбәр кыл-

дык. Ошбу зекер ителмеш затлар, Безнең тузгы юлга күндерелмеш вә пәйгамбәрлеккә сайланмыш кешеләр. Дгәр аларга Аллахның аятьләре укылса, сәждәгә китен елылар»

6. «Хаж»: 18

أَمْ تَرَى أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ
مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنُ اللَّهَ فَمَا لَهُ
مِن مَّكْرَمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

«Әләм тәра әнналлаһә йәсжүдү ләһүү мәң фи-с сәмәәүәәти үә мәң фи-ль әрдый үә-ш шәмсү үә-ль камәру үә-н нүжүүүмү үә-ль жибәәлү үә-ш шәжәру үә-д дәүәәәббү үә кәсиирум минә-н нәәс. Үә кәсиирун хәкка гәләйһи-ль гәзәәб. Үә мәй йүһинилләһү фәмәә ләһүү мим мүкрим. Инналлаһә йәфгәлү мәә йәшәәәә».

«Беләсеңме, дәрәслектә, Аллахка жирдә һәм күкләрдә булган мәхлуклар сәждә кылалар: кояш, ай, йолдызлар, таулар, агачлар, хайваннар һәм күп кешеләр, вә кешеләрнең күбрәгенә динсез булганна-

ры өчен газаб лязем булды! Аллах берәүне хур итсә, ул кешегә хөрмәт булмас. Әлбәттә, Аллах теләгән эшен эшләүче».

7. «Фуркан»: 60

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ
لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ ثُقُورًا ع

«Үә изәә кыйлә ләһүм үсжүдүү ли-р рахмәәни каалүү үә мә-р рахмәәну әнәсжүдү лимәә тәәмүрунәә үә зәәдәһүм нүфүүра».

«Мөшрикләргә Әррахмәнгә сәждә кылыгыз диелсә, әйтерләр: «Әррахмән нәрсә ул, синең әмерең белән белмәгән нәрсәгә сәждә кылыйкмы?» – дип. Аллахка сәждә кылыгыз дигән сүз Аллахтан качуларын арттырды».

8. «Нәмел»: 25

أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

«Әлләә йәсжүдүү лилләһилләзии йүхърижү-ль

хаабь-э фи-с сэмээүэати үэ-ль эрдый үэ йэгьлэмү мээ түхьфүүнэ үэ мээ түгьлинүүн».

«Янэ хүд-хүд айтте: «Әй, кешеләр, агаһ булыгыз, жиргә яңгырны кушып төрле ризыклар чыгаручы Аллаһка гыйбадәт кылмаска нәрсә булган, янэ Ул – Аллаһ күңелләрегездәге яшерен уйларыгызны һәм телләрегез сөйләгән сүзләрегезне белер».

9. «Сәждә»: 15

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

«Иннәмәә йүэминү биәәйәәтинә лләзиннә изә зүккируу биһәә харруу сүжжәдәү үә сәббәхүү бихәмди раббиним үә һүм лә йәстәкбириун».

«Безнең аятьләребезгә нык ышанучылар Коръән вәгазыләрән ишетсәләр, Аллаһтан куркып сәждә кылырлар һәм Аллаһ кимчелектән пакь дигән игътикат белән Аны мактап тәсбихләр әйтерләр, ягъни Аллаһны зурлап намазлар укырлар, вә алар намаз укудан һәм Аллаһка итәгать итүдән тәкәбберләнмәсләр».

10. «Сад»: 24

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نِعَاجِهِ إِلَى نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ
الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ
وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ

«Каалә ләкадь заләмәкә бисүәәли нәгьжәтикә иләә нигәәжиһ. Үә иннә кәсирам минә-ль хуләтааа-и ләйәбгый бәгьдүһүм гәлә бәгьдин илләлләзиинә әәмәнүү үә гәмилү-с саалихәәти үә калиилүм мәә һүм. Үәзаннә дәәүүдү әннәмәә фәтәннәәһү фәстәгьфәра раббәһү үә харра раакигәү үә әнәәб».

«Дауд әйтте: «Туксан тугыз сарыгы була торып синең бер сарыгыңны сорап, сиңа золым иткән. Урта-клык белән эш кылучылардан, әлбәттә, бер-берсенә золым итәрләр, мәгәр иман китереп, изге гамәлләр кылган мөәминнәр золым итмәсләр, ләкин андый кешеләр аз». Фәрештәләр бу сүзләрне ишеткәч, Дауд үз зарарына хөкем итте, дип күккә аштылар. Дауд эшне аңлады, бу ике фәрештәнең аны сынар өчен һәм тәнбиһ итәр өчен килгәннәрен белде, Раббысыннан гафу сорады вә сәждәгә китте һәм тәүбә итте».

11. «Фүссиләт»: 37

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا
لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

«Үә мин әәйәәтиһи-ль ләйлү үә-н нәһәәру үә-ш шәмсү үә-ль камәр. Ләә тәсжүдүү ли-ш шәмси үә ләә ли-ль камәри үәсжүдүү лилләәһил ләзии халәкаһүннә иң күңтүм ийәәһү тәғбүдүүн».

«Төннең вә көннең яратылышы, кояш вә айның төзелеше һәм хәрәкәтләре Аллаһның кодрәтенә вә берлегенә дәлиләт итә торган гамәлләрдән. Әй, кешеләр, кояшка һәм айга сәждә кылмагыз, чөнки алар да сезнең кебек мәхлукләр. Бәлки барча нәрсәне халык кылучы Аллаһка сәждә кылыгыз, әгәр сез Аллаһка гына гыйбадәт итә торган булсагыз?»

12. «Нәжәем»: 62

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا

«Фәсжүдүү лилләәһи үәғбүдүү».

«Аллаһка сәждә кылыгыз һәм гыйбадәт кылыгыз».

13. «Иншикак»: 21

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ

«Үә изәә кури-ә гәләйһимү-л курь-әәнү ләә йәсжүдүүн».

«Әгәр аларга Коръән укылса, Аллаһтан куркып сәждә кылмаслар, Аллаһ әмерләрен ишеткәннән соң аны үтәмәсләр».

14. «Галәк»: 19

كَأَلَّا لَا تُطَعُّهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ

«Кәлләә. Ләә түтыйгыһү үәсжүд үәкътәриб».

«Юк, кирәкмәс, намаздан тыю бик яман кабахәт эш, аңа итәгать итмә, сүзенә колак салма, сәждә кыл, намаз укы һәм Аллаһка якын булуны кәсеп ит!»

Әлеге аятьләр укылганда яки тыңланган вакытта тәкбир әйтеп, сәждә кылырга кирәк. Тәкбир басып торган килеш әйтелә, аннан соң сәждәгә китеп, өч тапкыр «Сүбхәәнә раббийә-л әгьлә» яки «Сүбхәәнә раббинәә иң кәәнә үәгьдү раббинәә лә-мәфгүүлә» («Раббыбыз-

ны һәр кимчелектән пакъ дип беләбез, Раббыбызның әүвәлге китапларда «Мөхәммәд исемле пәйгамбәр жиһәрәп Коръән индерермен» дигән вәгъдәсе хак булды». «Бәни Исраил» сүрәсе, 108 нче аять) аятьләре укыла.

Сәждә аятьләре белән дога кылу

Имам Нәсәфи әйткән:

«Бер мөселман сәждә аятьләрен бер мәжлестә кабат-кабат укып, һәр аять алдыннан шунда ук сәждә кыла торган булса, Бөек Аллаһ Тәгалә аның догасын кабул итәр» («Тахтәви»: 272).

«Йасин» сүрәсенә өстенлегә

«Йасин» Коръән Кәримдәгә 36 нчы сүрәнең исеме. Төгәл мәгънәсе билгеле түгел. Шулай ук вакытта, кайбер мөфәсһирләр, тапшырылган риваятьләргә нигезләнеп, «Йасин» сүрәнең «Әй, кеше!» дигән мәгънәдә килүен белдерәләр. Моның асылы «Йә Әнисин!» дигәннән гыйбарәт. Кыскартылган рәвештә

«Йәсин» килеп чыга. Моның максаты – Пәйгамбәребез Мөхәммәд саләллаһу галәйһи вәссәлам. «Йәсин» сүрәсе Мәккәдә индерелгән. Бары тик 45 нче аять кенә Мәдинәдә индерелгән. Әлегә сүрә 83 аять, 727 сүз һәм 3000 хәрефтән гыйбарәт. «Йәсин» сүрәсенә өстенлеге белән бәйле бик күп хәдисләр тапшырылган. Аларның кайберләрендә «Йәсин» сүрәсенә Коръәннең йөрәге дип аталуы турында сөйләнелә. Аллаһның Расүле әйткән:

«Һәр нәрсәнең йөрәге бар. Коръәннең йөрәге – «Йәсин» сүрәсе. «Йәсин»не укыган кешегә Аллаһ Тәгалә Коръәнне ун тапкыр укып чыккан савабын бирер» (Тирмизи, «Фәдаилү-л Куръән»: 7).

«Үлеләрегез өчен «Йәсин» сүрәсен укыгыз» («Фәйду-л Кадир»: 2/5).

«Йасин» сүрәсе

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
یس (۱) وَالْقُرْآنِ الْحَكِیْمِ (۲) إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِیْنَ (۳) عَلٰی
صِرَاطٍ مُسْتَقِیْمٍ (۴) تَنْزِیْلِ الْعَزِیْزِ الرَّحِیْمِ (۵) لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا
أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ (۶) لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰی أَكْثَرِهِمْ
فَهُمْ لَا یُؤْمِنُونَ (۷) إِنَّا جَعَلْنَا فِیْ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهَبِي
إِلٰی الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ (۸) وَجَعَلْنَا مِنْ بَیْنِ أَيْدِيهِمْ
سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَعْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا یُبْصِرُونَ (۹)
وَسَوَاءٌ عَلَیْهِمْ أَلْأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا یُؤْمِنُونَ (۱۰) إِنَّمَا
تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ الْغَیْبَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
وَأَجْرٍ كَرِیْمٍ (۱۱) إِنَّا نَحْنُ نُحْیِ الْمَوْتِی وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا
وَآثَرَهُمْ وَكُلَّ شَیْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِیْ إِمَامٍ مُّبِیْنٍ (۲۱) وَاصْرَبْ
هُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْیَةِ ۗ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ (۳۱)
إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَیْهِمُ اثْنِیْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا
إِنَّا إِلَیْكُمْ مُّرْسَلُونَ (۴۱) قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا
أَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَیْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ (۵۱) قَالُوا
رَبَّنَا یَعْلَمُ إِنَّا إِلَیْكُمْ لَمُرْسَلُونَ (۶۱) وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِیْنُ (۷۱) قَالُوا إِنَّا تَطَیْرُنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ

وَلَيَمَسَنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ (٨١) قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ
أَئِنَّ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ (٩١) وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى
الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ (٥٢)
اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ (١٢) وَمَا لِي لَا
أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (٢٢) أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً
إِنْ يُرِيدُنِي الرِّحْمَانُ بِضُرٍّ لَا تَعْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا
يُنْقِذُونِ (٣٢) إِنِّي إِذَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (٤٢) إِنِّي أَمِنْتُ
بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ (٥٢) قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي
يَعْلَمُونَ (٦٢) بِمَا عَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ (٧٢)
وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
كُنَّا مُنْزِلِينَ (٨٢) إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ
خَامِدُونَ (٩٢) يَا حَسْرَةَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ
إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (١٠٣) أَمْ يَرَوُا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ
الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ (١٣) وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ
لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ٤ (٢٣) وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا
وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ (٣٣) وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ
مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ (٤٣) لِيَأْكُلُوا
مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ (٥٣) سُبْحَانَ

الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ (٦٣) وَأَيَّةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ (٧٣) وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ هَا ذَلِكَ
تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (٨٣) وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ
كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ (٩٣) لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ (١٠٤)
وَأَيَّةٌ لَهُمُ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ (١٤)
وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ (٢٤) وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا
صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ (٣٤) إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ
حِينٍ (٤٤) وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (٥٤) وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا
كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ (٦٤) وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمُ
اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ
أَطْعَمَهُ ۖ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (٧٤) وَيَقُولُونَ مَتَىٰ
هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٨٤) مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً
وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ (٩٤) فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ۚ (١٠٥) وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ (١٠٥) قَالُوا

يَاوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ
الْمُرْسَلُونَ (٢٥) إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ
لَدَيْنَا مَحْضُرُونَ (٣٥) فَالْيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا يُحْزَنُ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (٤٥) إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي
شُغْلٍ فَكَاهُونَ (٥٥) هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ
مُتَّكِنُونَ (٦٥) لَهُمْ فِيهَا فَكِهَةٌ وَهُمْ مَا يَدَّعُونَ (٧٥)
سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ (٨٥) وَامْتَارُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا
الْمُجْرِمُونَ (٩٥) أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا
الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ (١٠٦) وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا
صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ (١٦) وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ
تَكُونُوا تَعْقِلُونَ (٢٦) هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ (٣٦)
اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (٤٦) الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى
أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ (٥٦) وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ (٦٦) وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى
مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِضْيًا وَلَا يَرْجِعُونَ (٧٦) وَمَنْ
تَعَمَّرَهُ نَكَسْنَاهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ (٨٦) وَمَا عَلَّمْنَاهُ
الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ (٩٦)

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ (٠٧)
أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ
لَهَا مَالِكُونَ (١٧) وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا
يَأْكُلُونَ (٢٧) وَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ
(٣٧) وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ (٤٧)
لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحَضَّرُونَ (٥٧) فَلَا
يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ (٦٧) أَوْ لَمْ يَرَ
الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ (٧٧)
وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ
رَمِيمٌ (٨٧) قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ (٩٧) الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ
نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ (١٠٨) أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ
الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ (١١٨) إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ (٢٨) فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ (٣٨)

«Бисмиллээһи-р рахмээни-р рахиим.

- (1) Йээсиин. (2) Үә-ль курьээни-ль хәкиим.
(3) Иннәкә ләминә-л мүрсәлиин. (4) Гәләә сыйраа-
тыйм мүстәкыйм. (5) Тәңзиилә-ль гәзиизи-р рахи-
им. (6) Литүңзира каумәм мәәә үңзира әәбәәүһүм
фәһүм гаафилүүн. (7) Ләкадь хәкка-л каулү гәләәә
әксәриһим фәһүм ләә йүьминүүн. (8) Иннәә
жәгәлнәә фиини әгьнәәкыйһим агьләәләң фәһийә
илә-ль әзкаани фәһүм мүкьмәһүүн. (9) Үә жәгәлнәә
мим бәйни әйдииним сәддәү үәмин хальфиһим
сәддәң фә-әгьшәйнәһүм фәһүм ләә йүбсыйруун.
(10) Үә сәүәәүн гәләйһим ә әңзәртәһүм әм ләм
түңзирһүм ләә йүьминүүн. (11) Иннәмәә түңзиру
мәниттәбәгә-з зикра үә хашия-р рахмәәнә би-ль
гайб. Фәбәшширһүү бимәгьфиратиү үә әжриң
кәриим. (12) Иннәә нәхнү нүхьйи-ль мәүтәә үә
нәктүбү мәә каддәмүү үә әәсәәраһүм. Үә күллә
шәй-ин әхьсайнәәһү фиини имәәмим мүбииин. (13)
Үәдъриб ләһүм мәсәлән әсьхәәбә-ль карьйәһ.
Из жәәә-әһә-ль мүрсәлүүн. (14) Из әрсәлнәәә
иләйһимү снәйни фәкәззәбүүһүмәә фәгәззәзнәә
бисәәлисиң фәкаалүү иннәәә иләйкүм мүрсәлүүн.
(15) Каалүү мәәә әңтүм илләә бәшәрум мислүнәә үә

мээ эңзэлэ-р рахмээнү миң шэй-ин ин эңтүм иллээ
тэкзибүүн. (16) Каалүү раббүнээ йэглэмү иннээ
илэйкум лэмүрсэлүүн. (17) Үэ мээ гэлэйнээ иллэ-ль
бэлээгу-ль мүбиин. (18) Каалүү иннээ тэтаййэрнээ
бикүм. Лэил лэм тэңтөһүү лэнэржүмөннөкүм үэ
лэйэмэссәннөкүм миннээ гэзаабүн элиим. (19)
Каалүү тааирукүм мэгөкүм. Э иң зүккиртүм. Бэл
эңтүм каумум мүсьрифүүн. (20) Үэ жэээ э мин
экса-ль мэдиннэти ражүлүй йэсгээкаалэ йээ кауми
ттэбигү-ль мүрсэлиин. (21) Иттэбигү мэл лээ йэсь-
элүкүм эжрау үэ һүм мүһтэдүүн. (22) Үэ мээ лийэ
лэээ агьбүдүллэзии фэтарани и үэ илэйһи түржөгүүн.
(23) Э эттэхыйзү миң дүүниһии ээлиһэтэн ий
йүридни-р рахмээнү бидуррил лээ түгъни гәнни
шэфээгэтүһүм шэй-эү үэ лээ йүңкыйзүүн. (24) Ин-
ни и изэл лэфии далээлим мүбиин. (25) Инни и
ээмэңтү бираббикүм фэсмэгүн. (26) Кыйлэ дьхули-л
жәннөһ. Каалэ йээ лэйтэ кауми йэглэмүүн. (27)
Бимээ гафэра лии раббии үэ жэгалэнии минэ-ль
мүкьрамин. (28) Үэмэээ эңзэлнээ гэлээ каумиһии
мим бэгьдиһии миң жүңдим минэ-с сэмэээи
үэ мээ күннээ мүңзилиин. (29) Иң кээнэт иллээ
сайхэтэү үээхидэтэң фэизээ һүм хаамидүүн. (30)

Йээ хасьратэн гэлэ-ль гибээд. Мээ йэйтииһим мир расүүлин иллээ кээнүү биһи йэстәһизиүүн. (31) Өлөм йэрау кэм әһләкнээ кабылһүм минә-ль курууни әннәһүм иләйһим ләә йәржигүүн. (32) Үә иң күллүл ләммә жәмиигүл ләдәйнәә мүхьдаруун. (33) Үә әәйәтүл ләһүмү-ль әрду-ль мәйтәһ. Әхьйәйнәәһәә үә әхьражнәә минһәә хәббәң фәминһү йәькүлүүн. (34) Үә жәгәлнәә фиһәә жәннәтим мин нәхьйлиү үә әгьнәәбиү үә фәжжәрнәә фиһәә минә-л гүйүүн. (35) Лийәькүлүү миң сәмәриһи үә мәә гәмиләтһүү әйдиһим. Әфәләә йәшкүруун. (36) Сүбхәәнәлләзии халәка-ль әзүәәжә күлләһәә миммәә түмбитү-ль әрду үә мин әңфүсиһим үә миммәә ләә йәгьләмүүн. (37) Үә әәйәтүл ләһүмү-ль ләйл. Нәсләху минһү-н нәһәәра фәизәә һүм мүзълимүүн. (38) Үә-ш шәмсү тәжрии лимүстәкаррил ләһәә. Зәәликә тәкьдиiru-ль гәзиизи-ль гәлиим. (39) Үә-ль камәра каддәрнәәһү мәнәәзилә хәттәә гәәдә кә-ль гүржүүни-ль кадиим. (40) Лә-ш шәмсү йәмбәгьй ләһәәә әң түдрикә-ль камәра үә лә-ль ләйлү сәәбику-н нәһәәр. Үәкүллүң фиһи фәләкий йәсбәхүүн. (41) Үә әәйәтүлләһүм әннәә хәмәлнәә зүррийәтәһүм фи-ль фүлки-ль мәшхүүн. (42) Үә халәкьнәә ләһүм мим мислиһи

мээ йэркэбүүн. (43) Үэ ин нэшээ нүгъриктъһүм фэлээ сарииха ләһүм үэ лээ һүм йүңказүүн. (44) Иллээ рахмэтәм миннээ үэ мэтээгән илээ хиин. (45) Үэ изээ кыйлә ләһүмү ттәкуу мээ бәйнә әйдиикүм үэ мээ хальфәкүм ләгәлләкүм түрхәмүүн. (46) Үәмээ тәйтиһим мин әәйәтим мин әәйәти раббиһим иллээ кәәнүү гәнһәә мүгъридыһн. (47) Үэ изээ кыйлә ләһүм әңфикуу миммәә разәкакүмүллаһу каалә лләзиинә кәфәруу лилләзиинә әәмәнүү ә нүтъгимү мәл ләү йәшәуллаһу әтъгәмәһ. Ин әңтүм илләә фии даләәлим мүбиин. (48) Үэ йәкуулүүнә мэтәә һәәзә-ль үагъдү иң күңтүм саадикыйн. (49) Мәә йәңзууруунә илләә сайхәтәү үәхидәтәң тәъхузүһүм үэ һүм йәхыйссыһмүүн. (50) Фәләә йәстәтйгүүнә тәүсыйәтәү үә ләәә иләәә әһлиһим йәржигүүн. (51) Үә нүфиха фи-с суури фәизәә һүм минә-ль әждәәси иләә раббиһим йәңсилүүн. (52) Каалү йәә үәйләнәә мәм бәгәсэнәә мим мәркадинәә. һәәзәә мәә үәгәдә-р рахмәәнү үә садәка-ль мүрсәлүүн. (53) Иң кәәнәт илләә сайхәтәү үәәхидәтәң фәизәә һүм жәмиигүл ләдәйнәә мүхдаруун. (54) Фә-ль йәүмә ләә түзъләмү нәфсуң шәй-әү үә ләә түжзәүнә илләә мәә күңтүм тәгъмәлүүн. (55) Иннә әсхәәбәль жәннәти-ль йәүмә

фии шүгулин фээкиһүүн. (56) һүм үэ эзүээжүһүм
фии зыйлээлин гэлэ-ль э-раааики мүттэкиүүн. (57)
Ләһүм фииһэ фээкиһэтү үэ ләһүм мээ йәддэгүүн. (58)
Сэлээмүң кауләм мин раббир рахиим. (59) Үәмтээзү-
ль йәүмә әййүһэ-ль мүжримүүн. (60) Әләм әгһәд
иләйкум йәә бәнии аәдәмә әл ләә тәгьбүдү-ш
шәйтаан. Иннәһүү ләкүм гәдүввүм мүбин. (61) Үә
әнигьбүдүүни. һәәзәә сыйраатум мүстәкыйм. (62)
Үә ләкадь әдаллә миңкүм жибилләң кәсиирә. Әфәләм
тәкүүнүү тәгькыйлүүн. (63) һәәзиһи жәһәннәмүл
ләти күңтүм түүгәдүүн. (64) Исъләүһә-ль йәүмә
бимәә күңтүм тәкфүруун. (65) Әл йәүмә нәхътимү
гәлә әфьүәәһиһим үә түкәллимүнәә әйдиһиһим үә
тәшһәдү әржүлүһүм бимәә кәәнүү йәксибүүн. (66)
Үә ләү нәшәәү ләтамәсьнәә гәләәә әгьйүниһим
фәстәбәку-с сыйраата фә-әннәә йүбьсыйрун. (67) Үә
ләү нәшәәү ләмәсәхьнәәһүм гәләә мәкәәнәтиһим
фәмә стәтаагүү мүдыййәү үә ләә йәржигүүн. (68) Үә
мән нүгәммирһүү нүнәккисһүү фи-ль халькь. Әфәләә
йәгькыйлүүн. (69) Үәмәә гәлләмнәәһү-ш шигьра
үә мәә йәмбәгьй ләһ. Ин һүә илләә зикрун үә кур-
әәнүм мүбиин. (70) Лийүңзира мәң кәәнә хәййәү үә
йәхикка-ль каулү гәлә-ль кәәфириин. (71) Әүәләм

йэрау эннээ халэкънээ лэхүм миммээ гэмилэт
эйдийнэээ энгээмэң фэхүм лэхээ мээликүүн. (72)
Үэ зэллэлнээһээ лэхүм фэминһээ ракуүбүһүм үэ
минһээ йэькүлүүн. (73) Үэ лэхүм фиинһээ мэнээфигү
үэ мэшээриб. Әфэлээ йэшкүруун. (74) Үэттэхазүү
миң дүүниллэһи ээлиһэтэл лэгэллэхүм йүңсаруун.
(75) Лээ йэстэтыгүнэ нэсьраһүм үэ һүм лэхүм
жүңдүм мүхдаруун. (76) Фэлээ йэхзүңкэ каулүһүм
иннээ нэгьлэмү мээ йүсирруунэ үэ мээ йүгьлинүүн.
(77) Әүэлэм йэра-ль иңсэәнү эннээ халэкънээһү
мин нүтьфэтиң фэизээ һүвэ хасыймүм мүбиин.
(78) Үэ дарабэ лэнээ мэсэлэү үэ нэсийэ халькаһ.
Каалэ мэй иүхьийил гизаамэ үэ һийэ рамиим. (79)
Куль йүхьийиһэ ллэзии эңшэ-әһээ әүүэлэ мэрраһ.
Үэ һүэ бикүлли халькийн гэлиим. (80) Әллэзи
жэгэлэ лэкүм минэ-ш шэжәри-ль әхдари нээраң
фэизээә әңтүм минһү түүкыйдүүн. (81) Әүэ лэйсэ
ллэзии халэка-с сэмээүәәти үэ-ль әрда бикаади-
рин гэлээә әй йэхълүка мислэхүм. Бэлээ үэ һүэ-ль
халлээку-ль гэлиим. (82) Иннэмээә әмруһүүү изээә
әраадэ шэй-ән әй йәкуулэ лэхүү күң фэйәкүүн. (83)
Фэсүбхэәнәллэзии бийәдиһии мэләкүүтү күлли шэй-
иң үэ илэйһи түржәгүүн.

Бисмил-ләһир-рахмәнир-рахим.

(1) Йә син – мәгънәсен Аллаһ үзе генә белә. (2) Хикмәт иясе, ягъни шәригать хөкемнәре иясе булган Коръән белән ант итеп әйтәм. (3) һичшиксез, син туры юлга күндерелмеш расуллардән. (4) Кешеләргә туры юлны күрсәтер өчен, Аллаһ тарафыннан җибәрелдең. (5) Ошбу Коръән Газиз вә Рахим булган Аллаһтан иңдерелгән изге дини китап. (6) Аталарына куркытучы пәйгамбәр җибәрелмәгән, вә туры юлдан гафил булган кавемне, Аллаһ газабы белән куркытуың өчен, сиңа иңдерелде. (7) һичшиксез, ул кавемнең күбрәгенә газаб вәгъдәсе сабит булды, алар инде иман китермәсләр. (8) һичшиксез, ул пәйгамбәрнең Аллаһ газабы белән куркытуы файда бирмәгән кавемнең муенына, иякләренә чаклы ирешкән киң богаулар кылдык, алар тәкәбберләнен башларын күтәргәннәр, вә гафиллек белән күзләрен йомганнар, инде хакны күрдән һәм белүдән мәхлуکلәрдер. (9) Янә аларның алларына да, артларына да пәрдә кордык һәм күзләрен капладык, алар үткән гомерләреннән һәм калган гомерләреннән гафилләр, хак белән ялганны һич аермаслар һәм туры юлны күрмәсләр. (10) Инде аларны Аллаһ газабы

белән куркытсаң да, куркытмасаң да, алар өчен бертигез, һич иман китермәсләр. (11) Мәгәр син Коръән белән гамәл кылучы вә Аллаһ газабыннан курка белүчене куркыта алырсың, андый кешеләр булса, аларны Аллаһның ярлыкавы һәм олугъ әжерләре белән шатландыр! (12) һичшиксез, Без үлекләрне тергезәбез, вә аларның үлмәстән элек кылган яхшы һәм яман эшләрен, һәм дә үзләре үлгәннән соң калдырган яхшы вә яман әсәрләрен язабыз. Без һәрнәрсәне санадык һәм яздык төп китапта. (13) Безнең расулләребез Интакия халкын Ислам диненә өндәр өчен жибәрелгән вакытны мисал һәм гыйбрәт итеп кешеләргә сөйлә! (14) Без аларга ике пәйгамбәрне Ислам диненә өндәүче илче итеп жибәрсәк, алар илчеләрне ялганга тоттылар. Без аларны өченче илче белән куәтләдек. Бу өч пәйгамбәр Интакия халкына әйттеләр: «Без, һичшиксез, сезгә Ислам динен өйрәтү өчен жибәрелгән Аллаһның илчеләребез». (15) Кыфәрләр пәйгамбәрләргә әйттеләр: «Сез һичкем түгел, мәгәр безнең кебек гади кешеләр, Аллаһның сезгә һич нәрсә иңдергәне юк, Аллаһ безгә вәхи иңдерде, пәйгамбәр кылды, дип ялган сөйлисез». (16) Пәйгамбәрләр әйттеләр: «Әлбәттә, Раббыбыз белә,

безнең сезне Ислам диненә өндәр өчен жи́бәрелгән илчеләр икәнлегезбезне, сезне Ислам диненә өндәү һәм Аллаһ хөкемнәрен сөйләп сезгә ирештерү безгә лязем, без сезне көчләп иманга китерүче түгел». (18) Ул кыфәрләр әйттеләр: «Без сездән шомланабыз, әгәр безне үзегезнең динегезгә өндәүдән туктамасагыз, әлбәттә, бездән сезгә каты газаб ирешәчәк, ташлар белән бәрәп үтерербез». (19) Пәйгамбәрләр әйттеләр: «Сезнең юлсыз шомлануыгыз үзегез белән бергә, әгәр сезгә шомлык килсә, үзегезнең явызлыгыгыздан килә. Әгәр иман китереп безнең сүзләребез белән вәгъдәләнсәгез, шомланмас идегез, ләкин сез һәр эшнә урынсыз кылучы һәм гәнаһ кылуда чиктән ашкан кешеләрсез, шул сәбәпле хакны һич кабул итмисез». (20) Кыфәрләрнең ачуы килеп, пәйгамбәрләрне төрлечә газәплый башладылар. Бу хәлнә ишетеп, шәһәр читеннән Хәбибун Нәжжәр исемле ир пәйгамбәрләргә ярдәм итәргә дип ашыгып килде. Ул кеше пәйгамбәрләр шәһәргә килгәндә аларга иман китереп, мөселман булган иде. Кыфәрләр янына килгәч әйтте: «Йә, кавемем, бу пәйгамбәрләргә иярегез, алар хакны сөйләләр, иман китереп мөселман булыгыз». (21) Ошбу пәйгамбәрләр Ислам динен

өйрәткәннәре өчен сездән хак сорамыйлар, үзләре туры юлга күнелгәннәр, аларга иярер сөз дә туры юлга керегез, дип. Кяферләр: «Безнең динне ташлап, боларның диненә иярәсеңме», – диделәр. (22) Мөселман булган ир аларга әйтте: «Мине юктан бар иткән Раббыма ышанмаса һәм Аңа гыйбадәт кылмаса миңа ни булган, әлбәттә, Аллаһка ышанам һәм Аңа гына гыйбадәт кылам һәм Аңа гына итәгать итәм, сөз үлгәннән соң терелеп, әлбәттә, шул Аллаһка җәза алыр өчен кайтарылачаксыз. (23) Әгәр Аллаһ миңа бер зарар ирештерүне теләсә, шул зарарны миннән жиберергә һәм ул зарардан мине коткарырга көчә җитмәгән сыннарга гыйбадәт кылымы, Аллаһны ташлап? (24) Әгәр мин Аллаһка гыйбадәт кылмыйча, башка нәрсәгә гыйбадәт кылсам, һәм Ислам динен кабул итмичә, башка бер батыл диндә булсам, әлбәттә, мин ачык адашкан булырмын. Ул вакытта мине туры юлга кертүче табылмас». Бу мөселман булган Хәбибун Нәжжәр пәйгамбәрләрне яклап, кяферләрне Ислам диненә өндәп күп кенә хак сүзләрне сөйләгәч, кяферләрнең хакка каршы ачулары кабарып, бу мөселманны ташлар белән атып һәм аяклары белән таптап

үтерделәр. (25) Аның ахыр сүзе: «Әй, пәйгамбәрләр, ишетегез мин сезнең Раббыгызга иман китердем», – дигән сүз булды. (26) Бу мөселман шәһид булганнан соң, рухына фәрештәләр тарафыннан: «Жәннәткә кер», – диелде. һәм ул әйтте: «Кавемем минем хәлемне чын белү белән белсәләрче?!» (27) Мөселман булганым хәлдә пәйгамбәрләрне һәм Ислам динен яклап шәһид булганым өчен, Раббым мине ярлыкаганың һәм Үзе хозурында хөрмәтлеләрдән кылганын белсәләрче? Әгәр хаклыкны яклап шәһид булу белән минем мәңгелек бәхеткә ирешкәнемне белсәләр, әлбәттә, Ислам динен кабул итеп үлгәнче хаклыкта булыр иделәр», – диде. (28) Пәйгамбәрләрне инкарь итеп һәм Хәбибун Нәжжарны жәберләп үтергәннәреннән соң, Без аларны, ягъни Интакия кяферләрен һәлак итәр өчен күктән гаскәр иңдермәдек һәм кяферләрне һәлак итү өчен гаскәр иңдерү Безнең гадәтебез булмады. (29) Ул кяферләрне һәлак итүебез фәкать Жәбраил фәрештәнең бер мәртәбә кычыруы белән булды, һәм алар сүнгән ут кебек һәлак булдылар. (30) Үзләрен Аллаһның рәхмәтенә вә жәннәтенә чакыру өчен килгән пәйгамбәрне инкарь итеп, төрлечә мәсхәрә кылучы

кяферләрнең хәлләре ни үкенечле һәм ни хәсрәтле һәм мәңгегә газабта калудыр. (31) Әйе, хәзерге кяферләр күрмиләрме, белмиләрме, әүвәлге кяферләрдән күпме кяфер шәһәрләрен һәлак иттек, ул һәлак булган кяферләр, һәлак булмаган кяферләр янына терелеп кайтмасылар. (32) Кешеләр кыямәт көнне һәммәсе Минем хозурыма жыелырлар. (33) Үлгән жирне су иңдереп, һаваны жылытып тергезүебез, әлбәттә, Безнең кодрәтебезгә һәм мәетләрне тергезәчәгебезгә ачык дәлилдер, вә ул жирдән кешеләр һәм хайваннар ашый торган күп төрле ризыклар чыгардык, шуларны уйлап карамыйлармы? (34) Янә Без жир өстендә хөрмә, йөзем бакчаларын бар кылдык һәм ул бакчаларда елгалар агыздык. (35) Жимешләрен кешеләр ашап файдалансыннар өчен ул бакчаларны халык кылдык, бит кешеләр ул жимешләрне берсен дә куллары белән ясамадылар, бәлки Аллаһ кодрәте белән төзелделәр, шуларны фикерләп Аллаһка шөкер итмиләрме? (36) Жир үстергән һәрнәрсәләрне вә кешеләрне, вә кешеләр белми торган нәрсәләрне, һәммәсен дә ирлехатынлы итеп төзүче Аллаһ һәр кимчелектән пакь. (37) Без кичтән көндөзне суырып алабыз да кешеләр

Һәм жир өсте караңгыда кала, бу эштә дә Аллаһның кодрәтенә дәлил бар. (38) Кояш Аллаһ билгеләгән вақытка чаклы үзенең юлында йөрөп тора, кояшның шулай йөреше һәр эштә жиңүче һәм һәрнәрсәне белүче Аллаһ әмере беләндер. (39) һәм айның йөрешенә урыннар билгеләдек, хәтта ай беткәндә яки туганда күренештә нечкә булып хөрмә агачының кәкре нечкә ботагына охшап кала. (40) Кояшның айга ирешүе һәм кичнең көндөздән элек килүе дәрәс түгел, ягъни бу эш булмас, кояш белән ай һәм башкалары һәммәсе һава бушлыгында йөзеп йөриләр. (41) Янә Без адәм балаларын һәм аларның төрле әйберләрен, диңгезләрдә йөри торган корабларга йөкләдек, ягъни шулай тәкъдир кылдык. (42) Янә Без, кешеләр утырып йөрсеннәр өчен, корабка охшаган нәрсәләрне суда, һавада һәм корыда йөри торган күп нәрсәләр халык кылдык, ягъни тәкъдир кылдык. (43) Әгәр Без кешеләрне суга батырырга теләсәк, әлбәттә, батырырбыз, аларны коткарырга ярдәм табылмас һәм батып һәлак булудан коткарылмаслар. (44) Мәгәр Аллаһтан рәхмәт йөзеннән суга батырылмаслар, Аллаһ билгеләгән гомерләр беткәнче яшәсеннәр өчен. (45) Әгәр аларга: «Үзегездән әүвәлге кешеләргә килгән

газабтан һәм ахирәт газабыннан куркыгыз, шаять Аллаһыдан рәхмәт ителерсез», – дип әйтелсә, алар бу сүзләрдән баш тарталар. (46) Аларга Раббыларының аятьләреннән бер аять килсә, һич илтифат итмичә, ул аятьләрдән йөз дүндерәләр. (47) Әгәр мөшрикләргә: «Аллаһ биргән малдан фәкыйрьләргә сәдака бирегез», – диелсә, алар мөэминнәргә әйтәләр: «Аллаһ ризыкландырырга теләмәгән кешеләрне без ризыкландырырмы, аларны ризыкландыру тиеш булса, Аллаһ ризыкландырыр иде, Аллаһ теләмәгән эшкә безне өндисез, бу хакта сез ачык адашасыз». (48) Коръәнгә яки үлгәннән соң терелүгә ышанмаган кяферләр: «Үлгәннән соң терелү бар дисез, сезгә вәгъдә ителгән терелү көне кайчан була – безгә хәбәр итегез, әгәр дөрөс сөйләүчеләрдән булсагыз», – дип сорыйлар. (49) Ул кяферләр Аллаһтан һичнәрсә көтмиләр, ләкин фәрештәнең һәлак итә торган бер тавышын көтәләр, ул тавыш аларны сату-алу эшләрендә кычкырышкан вакытларында аңсыз тотар. Ул тавыш Исрафил фәрештәнең әүвәлге сур өрүедер. (50) Аларны ул тавыш тотканда васыятьләрен әйтергә һәм өй әһелләре янына кайтырга кадир булмаслар. (51) Сурга икенче мәртәбә

өрөлгөч, каберлэреннэн чыгып ашыга-ашыга Раббыларына барырлар. (52) Кяферлэр каберлэреннэн кубарылып чыккач, безне йоклаган урыныбыздан кем кубарды, диярлар. Шуннан соң икърар кылып әйтерләр: «Бу көн – Раббыбыз вәгъдә иткән көн. Пәйгамбәрләр дә безгә хак сүзне сөйләгәннәр», – дип. (53) Фәкәть сурның каты бер тавышы белән барча кешеләр Безнең хозурыбызгә килеп жылырлар. (54) Бу көндә һичкемгә хаксыз золым итү булмас һәм һичкем кылган эшләре өчен жәза алмыйча да калмас. (55) Ул көндә жәннәткә кергән мөэминнәр, шиксез, яхшы нигъмәтләр белән ләززәтләнүчеләрдән була. (56) Ул мөэминнәр һәм хатыннары күләгәлектә яхшы диваннарда утырып шатланып сөйләшерләр. (57) Аларга жәннәттә тәмле җимешләр һәм күңелләре теләгән нәрсәләр бар. (58) Аларга жәннәттә рәхимле булган Аллаһтан сәлам бүләге дә ирешер. (59) Әй, имансыз динсезләр, яки Коръән белән гамәл кылмаучылар, Коръән белән гамәл кылучы мөселманнардан аерылыгыз! (60) Әй, Адәм балалары, Мин сезгә гаһед кылмадыммы һәм белдермәдемме шайтанга гыйбадәт кылмагыз һәм аның сүзе белән йөрмәгез, дип. Әлбәттә, ул сезгә ачык дошмандыр. (61) Сез

Миңа гына гыйбадәт кылыгыз, Миңа гына гыйбадәт кылу һәм Мин күрсәткән юлдан гына бару – шул туры юл» – дип әйтмәдемме? (62) Ничшиксез, ул шайтан сезнең арагыздан бик күпләрне адаштырды, аздырды. Шуну уйлап карамыйсызмы? (63) Менә бу алдыгыздагы нәрсә, әгәр иман китермәсәгез һәм Аллаһка итәгать итмәсәгез, сезгә шул булыр дип, вәгъдә ителгән жәһәннәмдер. (64) Дөньяда имансыз, динсез булганыгыз өчен, бүген шул жәһәннәмгә кереп, аның каты газабын татыгыз! (65) Мәхшәр көнөндә кяферләрнең һәм монафикъларның авызларына мөһер басарбыз һәм эшләгән эшләрен кулларыннан сөйләтербез һәм аякларын шаһит итәрбез. (66) Әгәр теләсәк, аларның кузләрен томалап суқыр кылыр идек, гадәтләре буенча ашыгып юлга чыгарлар, ләкин суқыр булулары сәбәпле юлны нич күрмәсләр. (67) Әгәр теләсәк, торган яки йөргән урыннарында аларның сурәтләрен алыштырыр идек, кайтырга да, китәргә дә кадир булмаслар иде. (68) Әгәр берәүгә озын гомер бирсәк, аның әгъзаларына зәгыйфьлек бирәбез. Шуну уйлап карамыйлармы?(69) Без Мөхәммәд галәйһиссәламгә шигырь өйрәтмәдек һәм аңа шагыйрь булу дөрөс тә түгел. Ләкин Без аңа

вәгазь һәм ачык мәгънәле Коръән өйрәттек. (70) Ул Коръән тере кешеләрне Аллаһ газабы белән куркытыр өчен һәм аның белән гамәл кылмаучы кяферләргә жәһәннәм газабын лязем итәр өчен иңдерелде. (71) Ул кяферләр белмиләрме, һичшиксез, Без аларга үз кодрәтебез белән дүрт аяклы хайваннар халык кылдык, алар бу хайваннарга хужа булдылар. (72) Вә ул хайваннардан файдаланырга ирекле кылдык, ул хайваннардан әйберләрен төяп үзләре дә утырып, хезмәт өчен файдалана торганнары да бар һәм ул хайваннарның итләрен дә ашыйлар. (73) һәм ул хайваннарда аларга төрле файдалар бар һәм эчемлекләр дә бар. Шуларның барын да Аллаһ биргән дип, Аллаһка шөкер итмиләрме? (74) Мөшрикләр, шаять безгә ярдәм итәрләр, дип, Аллаһтан башка илаһлар ясап, аларга гыйбадәт кылалар. (75) Мөшрикләрнең ясаган сыннары үзләре өчен хәзерләгән гаскәрләре булса да, аларга ярдәм итәргә кадир булмаслар. (76) Әй, Мөхәммәд галәйһиссәлам, кяферләрнең мәгънәсез яман сүзләре өчен хәсрәтләнмә! Без аларның күрсәтеп эшләгән эшләрен дә һәм яшереп эшләгән эшләрен дә беләбез, тиешле жәзасын бирербез. (77) Әллә кеше белмиме, Безнең аны бер тамчы судан ха-

лык кылганыбызны, шуның соңында ул зәгыйфь кеше Безнең белән каты каршылашамы, үтергәнебездән соң, аны яңадан тергезергә кадир икәнлегебезне инкаръ итәме? (78) Үзенең бер тамчы судан халык кылынганлыгын онытып, кипкән сөяк белән Безгә мисал итеп, бу сөяк череп беткәч, моны кем тергезә алыр, дип. (79) Син аларга әйт: «Бу сөякне әүвәл мәртәбәдә кем юктан бар кылган булса, шул зат тергезер», – дип. Ул – Аллаһ, барча мәхлукның хәлен белүче. (80) Ул – Аллаһ, сезнең өчен яшел агачта ут бар кылды, сез ул агачны сугып ут яндырасыз, яшел һәм сулы агачтан ут чыгарган Аллаһ мәетләрне тергезергә, әлбәттә, кадирдер. (81) Жир һәм күкләрне яраткан Аллаһ, кешеләр кебек кечкенә нәрсәләрне халык кылырга кадир түгелме? Әлбәттә, кадир һәм Ул Яратучы һәм белүчедер. (82) Аллаһ бер нәрсәнең бар булуын теләсә, ул нәрсәгә фәкать, бар бул, дип әйтер һәм ул нәрсә бар булыр. (83) Барча нәрсәгә хужалык, Аның кулында булган Аллаһ һәр кимчелектән пакь, һәм Аңа кире кайтарылырсыз».

«Әсмәү-ль Хүснә»

«Әсмәү-ль Хүснә» Аллаһ Тәгаләнең күркәм исемнәре дигәнне аңлата. Аллаһ Тәгаләнең дүрт мең исеме бар. Коръән Кәримдә безгә әлеге исемнәрнең 99ы белдерелгән». (Хаммами, «Йәсин тәфсире»: 2)

Әбү Нүрайра (Аллаһ аннан разый булсын!) Аллаһ Рәсүленең әйткәннәрен тапшырган: «Аллаһ Тәгаләнең туксан тугыз шәрифле исеме бар. Аларны санап чыккан кеше Жәннәткә керәчәк». (Тирмизи, «Дәват»: 83)

Аллаһ Тәгалә боерган: «Аллаһның күркәм исемнәре бар, шул исемнәр белән дога кылыгыз! Әмма Аллаһка тиешсез исем бирүчеләрдән качыгыз! Аллаһка тиешсез исем биргәннәре өчен жәза кылынырлар». («Әгърәф» сүрәсе, 180 нче аять)

Аллаһ Тәгаләнең аятьләрдә һәм хәдисләрдә расланган туксан тугыз исеме:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الرَّحْمَنُ، الرَّحِيمُ، الْمَلِكُ،
 الْقُدُّوسُ، السَّلَامُ، الْمُؤْمِنُ، الْمُحَيِّمُ، الْعَزِيزُ، الْجَبَّارُ،
 الْمُتَكَبِّرُ، الْخَالِقُ، الْبَارِئُ، الْمُصَوِّرُ، الْعَفَّارُ، الْقَهَّارُ،
 الْوَهَّابُ، الرَّزَّاقُ، الْفَتَّاحُ، الْعَلِيمُ، الْقَابِضُ، الْبَاسِطُ،
 الْخَافِضُ، الرَّافِعُ، الْمُعِزُّ، الْمُدِلُّ، السَّمِيعُ، الْبَصِيرُ،
 الْحَكَمُ، الْعَدْلُ، اللَّطِيفُ، الْخَبِيرُ، الْحَلِيمُ، الْعَظِيمُ، الْعَفُورُ،
 السَّكُورُ، الْعَلِيُّ، الْكَبِيرُ، الْخَفِيظُ، الْمُقِيتُ، الْحَسِيبُ،
 الْجَلِيلُ، الْكَرِيمُ، الرَّقِيبُ، الْمُجِيبُ، الْوَاسِعُ، الْحَكِيمُ،
 الْوَدُودُ، الْمَجِيدُ، الْبَاعِثُ، الشَّهِيدُ، الْحَقُّ، الْوَكِيلُ،
 الْقَوِيُّ، الْمَتِينُ، الْوَلِيُّ، الْحَمِيدُ، الْمُحْصِي، الْمُبْدِئُ،
 الْمَعِيدُ، الْمُحْيِي، الْمُمِيتُ، الْحَيُّ، الْقَيُّومُ، الْوَاحِدُ،
 الْمَاجِدُ، الْوَاحِدُ، الْأَحَدُ، الصَّمَدُ، الْقَادِرُ، الْمُقْتَدِرُ،
 الْمُقَدِّمُ، الْمُؤَخِّرُ، الْأَوَّلُ، الْآخِرُ، الظَّاهِرُ، الْبَاطِنُ، الْوَالِي،
 الْمُتَعَالَى، الْبَرُّ، التَّوَّابُ، الْمُنتَقِمُ، الْعَفُورُ، الرَّؤُوفُ، مَالِكُ
 الْمُلْكِ، ذُو الْجَلَالِ، وَ الْإِكْرَامِ، الْمُقْسِطُ، الْجَامِعُ، الْعَنِي،
 الْمُعْنَى، الْمَانِعُ، الضَّارُّ، النَّافِعُ، النُّورُ، الْهَادِي، الْبَدِيعُ،
 الْبَاقِي، الْوَارِثُ، الرَّشِيدُ، الصَّبُورُ.

Бисмил-ләһир-рахмәәнир-рахиим.

Һүләһулләзии ләә иләәһә илләәһү, әр-Рахмәән,
әр-Рахиим, әл-Мәлик, әл-Куддүүс, әс-Сәләәм, әл-
Мүәмин, әл-Мүһәймин, әл-Гәзииз, әл-Жәббәәр,
әл-Мүтәкәббир, әл-Хаалик, әл-Бәәри, әл-Мүсаууир,
әл-Гаффәәр, әл-Кәһһәәр, әл-Үәһһәәб, әр-Раззәәкь,
әл-Фәттәәх, әл-Гәлиим, әл-Каабидь, әл-Бәәсигь,
әл-Хаафидь, әр-Раафигь, әл-Мүгизз, әл-Мүзилл,
әс-Сәмиигь, әл-Басыйр, әл-Хәкәм, әл-Гәәдил, әл-
Ләтыйфь, әл-Хабиир, әл-Халиим, әл-Гәзийм, әл-Гафүүр,
әш-Шәкүүр, әл-Гәлийй, әл-Кәбиир, әл-Хәфиизь,
әл-Мүкыйть, әл-Хәсииб, әл-Жәлиил, әл-Кәриим, әр-
Ракыйб, әл-Мүжжиб, әл-Үәәсигь, әл-Хакиим, әл-Үәдүүд,
әл-Мәжжид, әл-Бәәгис, әш-Шәһиид, әл-Хәккь, әл-
Үәкиил, әл-Кауий, әл-Мәтиин, әл-Үәлий, әл-Хамиид,
әл-Мүхьсый, әл-Мүбдиә, әл-Мүгиид, әл-Мүхьйи,
әл-Мүмиит, әл-Хәййү, әл-Каййүүм, әл-Үәәжид, әл-
Мәәжид, әл-Үәәхид, әл-Әхәд, әс-Сәмәд, әл-Каадир,
әл-Мүкьтәдир, әл-Мүкаддим, әл-Мүәххыйр, әл-
Әүәәл, әл-Әәхыйр, әз-Заһир, әл-Бәтыйн, әл-Үәәли,
әл-Мүтәгәәли, әл-Бәрр, әт-Тәүүәәб, әл-Мүңтәкыйм,
әл-Гәфүүв, әр-Рәүүф, Мәәликуль-Мүлк, Зүл - Жәләәли
үәл- Икрам, әл-Мүкьсигь, әл-Жәәмигь, әл-Гәний, әл-

Мүгъни, әл-Мәәнигъ, әд-Даарр, ән-Нәәфигъ, ән-Нүүр, әл-Һәәди, әл-Бәдиигъ, әл-Бәәкый, әл-Үәәрис, әр-Рашиид, әс-Сабүүр.

1. Аллах – Бөөк Яратучыбызның зат исеме. Башка исемнәр Аның физыйльләре, сыйфатлары һәм Илаһи көчләре белән бәйле.

2. Рахман – барлыкка китергән барлык мәхлукларына нигъмәт бирүче.

3. Рахим – ахирәттә бары тик мөселманнарға гына рәхмәт итүче, ярлыкаучы.

4. Мәлик – һәр нәрсәнең хакиме, хужасы.

5. Куддүс – кимчелекләрдән пакъ.

6. Сәлам – иминлек һәм тынычлык бирүче.

7. Мәәмин – ышаныч һәм иминлек бирүче.

8. Муһәймин – Үзенә буйсындыручы.

9. Газиз – Бөөк, жиңелмәс.

10. Жаббар – бар нәрсә белән идарә итүче.

11. Мөтәкаббир – чын бөөклеккә бердәнбер ия булучы.

12. Халик – барлыкка китерүче.

13. Бари – юктан барлыкка китерүче, яратучы.

14. Мосауwir – бар нәрсәгә калып, рәвеш бирүче.

15. Гаффар – гөнаһларны ярлыкаучы.

16. *Каһһәр* – һәлак итүче, җәза бирүче.
17. *Вәһһәб* – чиксез бүләкләүче.
18. *Раззәкь* – бәрәкәт һәм ризык бирүче.
19. *Фәттаһ* – игелек һәм бәрәкәт капкаларын ачучы.
20. *Галим* – бар нәрсәдән хәбәрдар.
21. *Кабид* – жаннарны алучы.
22. *Бәсит* – яшәү өчен мөмкинлекләр бирүче һәм гомерләрне озайтучы.
23. *Хафид* – имансызларны түбәнсетүче.
24. *Рафигь* – иманлыларның дәрәжәсен күтәрүче.
25. *Мөгыйз* – кадер-хөрмәткә һәм зур дәрәжәләргә ирештерүче.
26. *Мөзил* – хур итүче һәм түбәнсетүче.
27. *Самигь* – бар нәрсәне ишетүче.
28. *Бәсыр* – бар нәрсәне күрүче.
29. *Хаким* – яхшыны яманнан аеручы бөек хаким.
30. *Гадел* – дәрәс, турылыклы, гадел.
31. *Латыйф* – колларга мәрхәмәт итүче.
32. *Хәбир* – бар нәрсәне белүче.
33. *Хәлим* – түбәнчелекле.
34. *Газыйм* – бөекләрнең бөеге.
35. *Гафур* – бик күп тапкырлар гафу кылучы.
36. *Шәкүр* – тиеш булганнан артык савап бирүче.

37. Галий – бөек һәм бөеклеккә ирештеруче.
38. Кәбир – бөек, Аның каршында бар нәрсә бик вак.
39. Хафиз – саклаучы.
40. Мукуйт – игелекләр булдыручы.
41. Хәсиб – хисап алучы.
42. Жәлил – Бөек сыйфатларга ия булучы.
43. Кәрим – юмартларның юмарты.
44. Ракыйб – күзәтеп торучы.
45. Мүжиб – дога һәм үтенечләрне кабул итуче.
46. Вәсигъ – чиксез мәрхәмәт һәм белемнәр иясе.
47. Хәким – акыл иясе.
48. Вәдуд – мөселманнарны яратучы.
49. Мәжиид – иң хөрмәтле һәм бөек дәрәжәдәге.
50. Бәгыйс – пәйгамбәрләрне жибаууче.
51. Шәһид – бар нәрсәгә шаһит.
52. Хакк – иң дәрәс.
53. Вәкил – яклаучы.
54. Кавий – иң көчле.
55. Мәтин – көчлеләрдән көчле.
56. Вәлий – иманлыларга, мөселманнарга ярдәм итуче.
57. Хәмид – мактауга лаеклы.
58. Мухсый – барысын да исәпләуче.

59. Мубдигъ – барлыкка китеруче.
60. Музгыйд – үтереп, яңадан терелтүче.
61. Мүхийи – жан кертүче, гомер бирүче.
62. Мумит – үтерүче.
63. Хәййү – башлангычы һәм ахыры булмаган, мәңге исән.
64. Кайюм – барлыкка китерелгән һәр нәрсәгә тереклек бирүче.
65. Вәжид – бай һәм ихтыяжы булмаган.
66. Маждид – юмартлыгы һәм бөеклеге бөек булучы.
67. Вахид – бердәнбер, тиңе булмаган.
68. Самәд – бернигә дә мохтажлыгы булмаучы.
69. Кадир – чиктән тыш куәтле.
70. Мүктәдыйр – бик көчле, бар нәрсәне иң камил дәрәжәдә булдыручы.
71. Мүкаддим – Үзе теләгәннәрне алдынгы итүче.
72. Муаххир – артка жиберүче.
73. Әүвәл – башлангычы булмаган.
74. Ахыйр – ахыры булмаган.
75. Заһир – ачыктан-ачык, барлыгы шиксез булучы.
76. Бәтыйн – яшерен, бу дөньяда күренмәс.
77. Вәәли – бар нәрсәнең Хөкемдары.
78. Мүтәғали – Галижәнап.

79. Бәrr – игелекле, бөөк шәфкатькә ия булучы.
80. Тәуваб – тәубәләрне кабул итүче.
81. Мүнтәкыйм – буйсынмаучыларга үзләренең әжерен бирүче.
82. Гафув – гафу итүче.
83. Рәуф – түбәнчелекле.
84. Мәликүль-мүлк – бар нәрсәнең мәңгелек хужасы.
85. Зүл-Жәләли вәл-Икрам – чын бөөклек һәм юмартлык иясе.
86. Муксит – гадел.
87. Жәмигъ – теләгәннәрне теләгән вакытта һәм теләгән урында жыючы.
88. Ганий – бик бай, беркемнең дә ярдәменә мохтаж булмаучы.
89. Мугъни – теләгәннен баетучы.
90. Мәнигъ – тыючы, тоткарлап калучы.
91. Дарр – Үзе теләгәннәрне игелекләрдән мәхрум итүче.
92. Нәфигъ – Үзе теләгән кешегә куп файда китерүче.
93. Нур – иман нуры бирүче.
94. һади – Үзе теләгәннәрне тугры юлга кертүче.
95. Бәдыйгъ – иң күркәм рәвештә барлыкка китерүче.
96. Бәкый – мәңгелек, ахырсыз, чиксез.

97. Варис – хакыйкый мирас иясе.

98. Рәшид – тугры юлга күндөрүче.

99. Сабур – Сабыр.

Шайтанның мәкереннән саклану өчен

Ибн Мәсүд (Аллаһ аннан разый булсын!) Аллаһ Рәсүле саләллаһу галәйһи вәссәламнең әйткәннәрен тапшырган: «Иртән «Бакара» сүрәсеннән ун аять укыган кешегә шайтан кичкә кадәр якыная алмас. Ахшамда укыган кешегә исә шайтан иртәнге намаз вакытына кадәр якыная алмас».

Ибне Мәсүд (Аллаһ аннан разый булсын!) шулай ук Табәри белән Хаким тапшырган хәдиснең дөрөслеген ассызыклап, аның эчтәлеген китергән: «Пәйгамбәребез Мөхәммәд саләллаһу галәйһи вәссәлам әйткән: «Бакара» сүрәсенең башыннан дүрт аять, «Аятел Көрсин»не, аннан соңгы ике аятьне һәм «Бакара» сүрәсенең соңгы аятьләрен

уыган кешенең өенә иртэнге намаз-га кадәр шайтан керә алмас» (Бәйхаки, Табәрани). Укыла торган аятьләр алга таба китерелгән:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم * ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ * الَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ *
وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ
هُمْ يُوقِنُونَ * أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُم
الْمُفْلِحُونَ .

«Әгузү билләһи минә-ш шайтани-р ражим.
Бисмилләһи-р рахмани-р рахим.

Әлиф ләм мим. Зәликә-ль китабу лә райбәфиһ.
Худән ли-ль муттәкыйн. әлләзинә йуәминунә би-ль
гайби вә йукыймунә-с саләтә вә миммә разакнәһүм
йунфиқун. Вәлләзинә йуәминунә бимә унзилә
иләйкә вә мә унзилә мин каблик. Вәби-ль ахирати
һүм йукыйнун. Үләәикә галә раббиним вә үләәикә
һүмү-ль муфлихун»

«Рәхимле, шәфкатъле Аллаһ исеме белән. Әлиф ләм мим – мәгънәсен Аллаһ үзе генә белә. Коръәннең Аллаһтан иңдерелгән хак китап булуына һич шик юк, бу китап аның белән гамәл кылучы тәкъва мөэминнәргә хак юлны күрсәтүче һидаят. Ул тәкъва мөэминнәр күрмәсә дә, күргән кебек Аллаһка ышаналар. һәм йөкләтелгән намазларны вакытында укыйлар, һәм Без биргән байлыктан сәдакалар бирәләр. Әй, Мөхәммәд галәйһиссәлам, ул тәкъва мөэминнәр сиңа иңдерелгән Коръәнгә ышанып, аның буенча гамәл кылалар һәм синнән элек иңдерелгән китапларга да ышаналар һәм ахирәткә дә ышанып, аның өчен гамәл кылалар. Ул тәкъва мөэминнәр Раббылары тарафыннан туры юлга күнечүләр һәм алар ахирәттә өстенлек табучылар». («Бакара» (Сыер) сүрәсе, 1-5 нче аятьләр)

СОДЕРЖАНИЕ

КОРЪЭНДЭГЕ ДОГАЛАР.....	3
ПӘЙГАМБӘРЕБЕЗНЕҢ СӨННӘТЕНДӘ ДОГА.....	11
ДОГА АЯТЛӨРЕ.....	15
Хәзрәти Адәмнең белемнен хайран калган фәрештәләрнең догасы	17
Хәзрәти Ибраһимнең Кәгъбә нигезе янында кылган догасы	17
Ибраһим галәйһиссәлам белән Исмәгыйль галәйһиссәламнең дөнъя һәм ахирәткә кагылышлы догалары	19
Жалутка каршы чыккан мөселманнарның догасы	20
Пәйгамбәрләр һәм тәкъва мөселманнары догасы	21
Туры юлдан тайпылмаган ғалимнәрнең догасы.....	22
Тәкъва мөселманнары догасы.....	23
Коръәндә Пәйгамбәребезгә уқырга боерылган дога	24

Хэзрэти Мэрьям тугач кылынган дога	25
Хэзрэти Зэкэрийянең бала сорап кылган догасы	26
Хэварилэр (Гайсэ пэйгамбэрнең шәкертләре) догасы.....	26
Гаделсезлеккә дучар булган мөселманнарның догасы	27
Гыйбрәт күрә белүче аңлы мөселманнар догасы	28
Жәберлэнгән кешеләрнең золымнан котылу өчен кылган догасы	30
Хэзрэти Мусаның имансызлар кавеменә каршы кылган догасы	31
Хэзрэти Гайсәнең ризык сорау догасы	32
Пэйгамбәребезнең Мәккәдә кылган догасы.....	33
Хэзрэти Адәм белән Хэзрэти Иаваның кылган догалары	33
Жәннәткә лаек булганнарның Жәһәннәм әһелләрен күргәч кылган догалары.....	34
Хэзрэти Шогайбның жәберләүчеләр кавеменә каршы кылган догасы	35
Хэзрэти Мусага инанган сихерчеләрнең догасы ...	36

Хэзрәти Мусаның Раббысы Бөеклегеннән тәэсирләнәп кылган догасы.....	36
Кавеменәң кылган гамәлләрәннән борчылган/кайгырган Хэзрәти Мусаның догасы.....	37
Кавеменәң кылган гамәлләрәннән борчылган Хэзрәти Мусаның догасы.....	37
Хэзрәти Мусага инанучыларның догасы.....	38
Хэзрәти Нухның кяфер углы өчен кылган догасы	39
Үзенә тозак корылуын белгән Хэзрәти Йосыфның кылган догасы.....	40
Хэзрәти Йосыфның Мисыр патшасы булгач кылган догасы	42
Хэзрәти Ибраһимнең Кагъбәдә кылган беренче догасы	43
Хэзрәти Ибраһимның барлык мөселманнар өчен кылган догасы.....	45
Ата-ана өчен дога кылу	46
Әсхәбү Кәһф кылган догалары	48
Хэзрәти Мусаның телендәге тотлыгуны бетерүне сорап кылган догасы.....	48
Пәйгамбәрәбезгә гыйлемгә кагылышлы өйрәтелгән дога.....	49

Хэзрәти Әюбнең авыруыннан котылдыруны сорап кылган догасы	50
Хэзрәти Йонысның балык карнында чакта кылган догасы	51
Хэзрәти Зәкәрийянең бала сорап кылган догасы	51
Хэзрәти Нухның үз кавеменә каршы кылган догасы	52
Хэзрәти Нухның туфан вакытында кылган догасы	52
Пәйгамбәребезнең мөшрикләргә каршы кылган догасы	53
Пәйгамбәребезнең шайтан вәсвәсәсеннән котылу өчен кылган догасы	53
Коръәндә мөселманнар догасы	54
Коръәндә барлык мөселманнарга өйрәтелгән дога	55
Тәкъва мөселманнары кыла торган дога	55
Ихлас мөселманнар кылган дога	56
Хэзрәти Ибраһимның хөкем догасы	57
Хэзрәти Лутның бозык кавеменә каршы кылган догасы	58

Хэзрәти Сөләйманның ата-анасы өчен кылган догасы	58
Хэзрәти Мусаның Мисырда кылган догасы.....	59
Хэзрәти Лутның кавеме өчен кылган догасы	60
Хэзрәти Ибраһимнең бала сорап кылган догасы	61
Фәрештәләр догасы.....	61
Хэзрәти Сөләйманның мөлкәт сорап кылган догасы.....	62
Хэзрәти Әюбнең авыру чакта кылган догасы	62
Бер камил мәселман догасы.....	63
Хэзрәти Нухның кяферләр кавеменә каршы кылган догасы	64
Ихлас мәселманнар кылган дога	65
Коръәндә мәселманнарға өйрәтелгән дога.....	65
Жәннәт әһелләре булган мәселманнарның кылган догалары	67
Фиргавенгә каршы хатыны Асиянең кылган догасы	67
Хэзрәти Нухның туфан башлангач кылган догасы	68

Пәйгамбәребезнең авыру кешеләр өчен кылган догасы	69
«Аятел Көрси»нең өстенлеге	71
«Аятел Көрси».....	72
Фәрештәләрнең мәселманнар өчен кылган догалары	74
Тиләвәт сәждәсе һәм сәждә аятыләре	76
Сәждә аятыләре белән дога кылу	86
«Йасин» сүрәсенең өстенлеге	86
«Йасин» сүрәсе.....	88
«Әсмәү-ль Хүснә».....	111
Шайтанның мәкереннән саклану өчен.....	119

www.darul-kutub.com